ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ - ΕΚΔΟΣΙΣ
ΝΙΚ. Χ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΥ

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΥΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
ΛΑΚΗΣ ΣΥΡΓΙΑΝΝΗΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡ. 1.

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ
25
ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1934
ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1930
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 27 (81)

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Ο "ΣΩΣΜΟΣ,, ΚΑΙ ΟΙ... "ΣΩΤΗΡΕΣ,,

Μεγάλη καὶ αἰσχρὰ ἐκμετάλλευσις γίνεται τελευταίως ἀπὸ τὸν ἐγχώριον καὶ Ἀθηναϊκόν, ἀκόμη, Βενιζελικὸν τύπον τῆς λέξεως «ΣΩΣΜΟΣ», **μὲ τὴν ὁποίαν ὁ εὐγνώμων λαὸς τῆς Χαλκιδικῆς ἠθέλησε νὰ χαρακτηρίσῃ τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ στοργικὸν ἐνδιαφέρον τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὰς ἐκ τῶν σεισμῶν καταστροφάς του,** καὶ ὄχι τὴν... Σωτηρίαν του ἐκ τῶν σεισμῶν, ὅπως χαιρεκάκως προσπαθοῦν νὰ ἑρμηνεύσουν τὴν λέξιν «Σωσμὸς», οἱ πάντοτε κακοποιοὶ τῆς ἀληθείας, τῶν γεγονότων καὶ πάσης ἐννοίας Βενιζελικοί.

Ἐπειδὴ καὶ ἡμεῖς ἐκάμαμεν χρῆσιν τῆς λέξεως αὐτῆς εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ καθορίσωμεν—νὰ ἑρμηνεύσωμεν—τὴν ἔννοιαν ἣν ἐδώσαμεν καὶ δίδομεν εἰς τὴν λέξιν αὐτήν.

Δι' αὐτῆς, λοιπόν, δὲν ἠθελήσαμεν νὰ εἴπωμεν ὅτι τὰ καταστραφέντα ἐκ τῶν σεισμῶν σπίτια τῶν κατοίκων τῆς Βορειοανατολικῆς Χαλκιδικῆς ἦσαν ἐρείπια καὶ ὅτι αὐτὰ ποὺ γίνονται τώρα ἢ πρόκειται νὰ γίνουν ἀργότερα θὰ εἶναι Μέγαρα—**Διὰ τέτοιον ἐξωφρενισμόν, ἡμεῖς τοὐλάχιστον, δὲν εἴμεθα ἱκανοί.**—Ἐγνωρίζαμεν δὲ καὶ γνωρίζομεν τόσον καλὰ τὴν Χαλκιδικήν, ὥστε εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ βεβαιώσωμεν, ὅτι τὸ πλεῖστον τῶν καταστραφέντων ἐκ τῶν σεισμῶν σπιτιῶν ἦσαν δίπατα, ὡραῖα, εὐρύχωρα, ἐνῷ αὐτὰ ποὺ γίνονται τώρα εἶναι **σωστὰ καλυβάκια.**

Ἀσφαλῶς, λοιπόν, ὁ λαὸς ἐκεῖνος ΑΤΟΜΙΚΩΣ δὲν ΕΣΩΘΗ ἀπὸ τοὺς σεισμοὺς ἀλλὰ ΚΑΤΕΣΤΡΑΦΕΙ κυριολεκτικῶς ἀπ' αὐτούς.

Οἱ σεισμοὶ ΕΣΩΣΑΝ τὴν Χαλκιδικὴν ΣΥΝΟΛΙΚΩΣ, ὡς ἐπαρχίαν, ἡ ὁποία μέχρι τότε δὲν εἶχε γνωρίσει καὶ δὲν εἶχε ἀντικρύσει παρὰ τὴν ἀδιαφορίαν, τὴν ἀστοργίαν, τὴν ἐγκληματικὴν περιφρόνησιν τῶν ἑκάστοτε Κυβερνήσεων—**αἱ ὁποῖαι ἦσαν πάντοτε Βενιζελικαί.**

Ἐὰν δὲ δὲν ἐγένοντο οἱ σεισμοὶ ἐκεῖνοι καὶ ἐὰν δὲν περιήρχετο ἡ διακυβέρνησις τῆς χάρας εἰς τὰς ΤΙΜΙΑΣ χεῖρας τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος, ἡ Χαλκιδικὴ δὲν θὰ ἀξιοῦτο καὶ πάλιν νὰ δῇ οὔτε δρόμους, οὔτε νερά, οὔτε ἄλλην τινὰ μέριμνα ἐκ μέρους τοῦ ὑδροκεφάλου τῶν Ἀθηνῶν **καὶ τῶν ἀπροκαλήπτων ἐχθρῶν της Βενιζελικῶν.**

Αὐτὸ ἀκριβῶς θέλει νὰ χαρακτηρίσῃ ὁ λαὸς τῆς Χαλκιδικῆς ἀποκαλῶν τὸν ΣΕΙΣΜΟΝ—ΣΩΣΜΟΝ.

Ἂς μὴ προσπαθοῦν, λοιπόν, νὰ **«Σωθοῦν»** καὶ οἱ ἀπὸ συστήματος κακοποιοὶ τῆς ἀληθείας Βενιζελικοὶ ἀπὸ τὸν «ΣΩΣΜΟΝ». Ὁ λαὸς τῆς Χαλκιδικῆς τοὺς ἐγνώρισε **καὶ ἀπὸ τὴν καλὴν καὶ ἀπὸ τὴν ἀνάποδην,** ὥστε δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη νά... αὐτορεκλαμαρίζωνται.

Ἔχει δὲ τόσην νοημοσύνην ὁ λαὸς αὐτὸς **ὅσην τοῦ χρειάζεται διὰ νὰ ἠμπορῇ νὰ ξεχωρίζῃ τοὺς... ΣΩΤΗΡΑΣ του.**

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΤΡΟΦΟΔΟΤΗΣ ΦΥΛΑΚΩΝ

Εἰς τὰς ἐντεῦθεν φυλακὰς δὲν ὑπάρχει τροφοδότης, πρᾶγμα ποὺ καθιστᾷ τὴν ζωὴν τῶν δυστυχῶν φυλακισμένων, κυριολεκτικῶς, μαρτυρικήν, διότι δυσκολεύονται πολὺ ν' ἀγοράσουν ἄλευρο φαγητό, τσιγάρα, γραμματόσημα κλπ.

Ἄλλοτε εἰς τὰς παλαιὰς φυλακὰς καὶ ὅταν ἀκόμη δὲν ὑπῆρχε τροφοδότης, οἱ φυλακισμένοι ἐξοικονομοῦντο, διότι καὶ τὰ καταστήματα ἦσαν πλησίον τῶν φυλακῶν καὶ πολλὰ παιδάκια περνοῦσαν ἀναγκαστικῶς καὶ τακτικὰ ἀπὸ τὸν ἔξω τῶν φυλακῶν δρόμον καὶ τὰ ὁποῖα εὐχαρίστως ἔκαμνον διάφορα «θελήματα» τῶν φυλακισμένων. Πολλὰς φορὰς καὶ εὐγενεῖς χωροφύλακες καὶ ὁ Διοικητὴς τῶν φυλακῶν κ. Γλάστρας ἐξυπηρέτουν εἰ. τοῦτο τοὺς δυστυχεῖς κρατουμένους.

Ἐκεῖ ὅμως ποὺ εὑρίσκονται σήμερον αἱ νέαι φυλακαὶ εἶναι πολὺ δύσκολον νὰ συνεχίζωνται αὐταὶ αἱ εὐκολίαι καὶ προθυμίαι. Διότι τὰ καταστήματα εἶναι μακρυὰ τῶν φυλακῶν. Διότι ὁ ἔξω τῶν φυλακῶν διερχόμενος δρόμος δὲν εἶναι πολυσύχναστος ὅπως ὁ ἄλλος. Διότι χωροφύλακες δὲν ὑπάρχουν ἄλλοι ἀπὸ τὴν φρουρὰν τῶν φυλακῶν. Διότι παιδάκια δὲν «τυχαίνει» νὰ περνοῦν καὶ ἂν **τύχῃ** νὰ περάσῃ κανένα, δυσκολεύεται πολὺ νὰ «προθυμοποιηθῇ» (ἐπειδὴ εἶναι μακρυὰ ἡ ἀγορὰ) καὶ διὰ νὰ ***πεισθῇ*** νὰ πάῃ εἶναι ἀνάγκη νὰ ***φιλοδωρηθῇ***—πρᾶγμα δύσκολο διὰ τοὺς πτωχοὺς φυλακισμένους.

Οὕτω ἡ κατάστασις διὰ τοὺς δυστυχεῖς αὐτοὺς συνανθρώπους μας ἐχει καταστεῖ ἀφόρητος Ἐπιβάλλεται νὰ ἐπιληφθοῦν ταχύτατα τῆς ρυθμίσεως τοῦ ζητήματος τούτου οἱ κ. κ. ἀρμόδιοι.

Εἶναι κρῖμα, εἶναι ἔγκλημα νὰ ἀφήνουμε νὰ ὑποφέρουν τόσο τρομερὰ πτωχοὶ καὶ δυστυχεῖς συνάνθρωποί μας, οἱ ὁποῖοι—στὸ κάτω κάτω—δὲν ἔχουν τιμωρηθῆ παρὰ τῆς πολιτείας δι' ἐγκληματικὰς των πράξεις.

Ἡ ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

ΤΟ ΣΚΑΝΔΑΛΟΝ ΤΗΣ ΕΛΑΙΟΔΕΚΑΤΗΣ

Ἡ συνάδελφος «Χαλκιδικὴ» κατήγγειλε προχθὲς «δημοσίᾳ», ὅτι ὁ πρόεδρος τοῦ ἐλαιοταμείου Χαλκιδικῆς κ. Ἀριστ. Αἰκατερινάρης ἐγένετο ***«πρόεδρος σπείρας φοροκλεπτῶν εἰς βάρος τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ ἐλαιοταμείου,»*** ἐνοι ιάσας μετὰ τῶν συμβούλων τοῦ ἐλαιοταμείου καὶ λοιπῶν πολιτῶν τὸν φόρον τῆς ἐλαιοδεκάτης.

Δὲν γνωρίζομεν ἂν τὰ ὑπὸ τῆς συναδέλφου καταγγελλόμενα εἶναι ἀληθῆ, οὔτε καὶ θὰ ἐπιληφθῶμεν τῆς ἐξετάσεως τούτων, ἐφ' ὅσον, ὡς μανθάνομεν, τοῦ ζητήματος ἐπελήφθη ἤδη ὁ κ. Εἰσαγγελεύς. Τοῦτο ὅμως ἔχομεν νὰ εἴπωμεν· ὅτι ἡ κοινὴ γνώμη ἀνησύχησεν σοβαρῶς καὶ δεδικαιολογημένως ἐκ τῶν καταγγελιῶν τούτων καὶ ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς πρέπει νὰ ἐπέμβῃ συντόμως ἵνα ***«ἐπιβάλῃ τὰς ὑπὸ τοῦ Νόμου προβλεπομένας κυρώσεις»*** ἢ εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐλαιοταμείου καὶ τὴν «σπείραν» του (ὅπως τὴν ὀνομάζει ἡ συνάδελφος)—ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον ἤθελον ἀποδειχθῇ ἀληθῆ τὰ καταγγελλόμενα—ἢ εἰς τὴν ἀναγράψασαν τὸ σκάνδαλον συνάδελφον—ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον ἤθελεν ἀποδειχθῇ ὅτι τὰ καταγγελθέντα ὑπ' αὐτῆς ἐγράφησαν συκοφαντικῶς.

Πάντως ***ἡ εὕρεσις τῆς ἀληθείας*** ἐπείγει ἐξαιρετικῶς, διὰ νὰ μάθῃ ὁ λαὸς ποῖοι εἶναι οἱ ἀνησυχήσαντες αὐτὸν: ***οἱ κλέφτες του ψωμιοῦ του ἢ οἱ συκοφάνται.***

Ἐπὶ τῶν μὲν ἢ τῶν δὲ ὁ πέλεκυς τῆς δικαιοσύνης πρέπει νὰ πέσῃ ἀμείλικτος καὶ ταχύς.

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ Η ΟΔΟΣ ΒΑΛΤΗΣ

Νὰ ἐπανέλθωμεν καὶ πάλιν εἰς τὸ ζήτημα τῆς ὁδοῦ Μουδανιῶν—Βάλτης;

Ἀλλὰ βαρέθηκαν καὶ οἱ τυπογράφοι μας νὰ στοιχειοθετοῦν καὶ νὰ, διαλύουν ἕξη μῆνας τώρα τὰ ἴδια πράγματα.

Καὶ ὅμως δὲν βαρέθηκαν καὶ δὲν φιλοτιμήθηκαν οἱ παχύδερμοι ἀρμόδιοι νὰ διευθετήσουν τὸ ζήτημα καὶ ν' ἀρχίσουν, ἐπὶ τέλους, τὰς ἐργασίας.

Οἱ..... ὑπηρεσιακοὶ ἀρμόδιοι, βεβαια εἶναι πάντοτε ἀσυγκίνητοι καὶ ἀδιάφοροι εἰς τὴν φωνὴν, τὸν πόνον καὶ τὰ βάσανα τοῦ λαοῦ· οἱ ἀντιπροσωποί μας ὅμως διατὶ ἐξακολουθοῦν νὰ ἀνέχωνται τὴν ἐγκληματικὴν αὐτὴν ἀδιαφορίαν καὶ παχυδερμίαν τῶν ἀρμοδίων; Δὲν ξέρουν ὅτι κάθε, παρέλκυσις, ἀναβολὴ ἢ ἐπιβραδυνσις, ἀπὸ οἱονδήποτε ὑπαλληλίσκον, ξεσπᾶ, πάντοτε, εἰς ***«τὴν καμπούραν των»;***

Ἂς τακτοποιήσουν λοιπὸν τὸ ζήτημα αὐτὸ γρήγορα, ἀποφασιστικὰ καὶ θαρραλέα, διότι ὁ χειμῶνας ἔφθασε καὶ ἡ Κασσάνδρα θὰ στερηθῇ καὶ φέτος τῆς συγκοινωνίας.

Αἱ προβαλόμεναι δικαιολογίαι, ***ἀπὸ ποὺ θὰ περάσῃ*** ὁ δρόμος, εἶναι τὸ ὀλιγώτερον ἀσιεῖς. Τὸ συμφέρον ὅλης τῆς Κασσάνδρας εἶναι νὰ περάσῃ ἡ ὁδὸς αὐτὴ ἀπὸ τὴν Ἄθυτο, διότι ἀπ' ἐκεῖ ἐξυπηρετεῖ τὸ πολυπληθέστερο τμῆμα τῆς Κασσάνδρας.

Αἱ δικαιολογίαι πρέπει νὰ λείψουν καὶ ὁ δρόμος νὰ γίνῃ τὸ ταχύτερον.

ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΜΕΝΗ ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

Αὐτόκλητος, λοιπὸν, ***«μοιρολογίστρα»*** μᾶς παρουσιάσθηκε τελευταίως διὰ νὰ κλαύσῃ ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ πρὸ τριακονταετίας ἀποθανόντος ἰατροῦ Κων. Κοτρόζου. (Διότι δὲν εὑρίσκομεν, ἡμεῖς τουλάχιστον, νὰ ὑπάρχῃ ἄλλος λόγος δικαιολογῶν τὴν... ἐμφάνισιν τῆς «μελέτης»—γράφε «Νεκρολογίας»—τοῦ κ. Βελώνη, ἀφοῦ τα ***ξεκαθαρίσαμε*** ξάστερα καὶ σταράτα εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 21]75 τῆς 14ης Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. φύλλον μας).

Καθυστερημένη, βέβαια, ἀρκετὰ ἡ Νεκρολογία αὐτή, ἀλλὰ.... ἀφοῦ τώρα ***τοιμάσθηκε*** ὁ πολὺς καὶ τρισένδοξος τέως διευθυντὴς τῆς τέως «Τσεκούρας» καὶ τοῦ τέως «ὁ Ἕλλην Ὑπερασπιστὴς» κ. Βελώνη.!!!.. τὶ νὰ κάμωμε;

Τὸ ἀξιοπερέργον ἐπὶ τοῦ προκειμένου εἶναι διατὶ ὁ κ. Βελώνης δὲν ***ἔκαμε τὴν «Ἁγιοποίησιν» τοῦ «Θαυματουργοῦ»*** μακαρίτη Κ. Κοτρόζου, ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ «Ὑπερασπιστοῦ» του ἢ τῆς «Τσεκούρας» του. Ἐπροτίμησε μήπως τὴν συνάδελφον διὰ τὴν ***σοβαρότητα καὶ τὸν ὄγκον*** τῆς κυκλοφορας; Δὲν θὰ ἤξευρε ἀσφαλῶς ὅτι καὶ ἡ μὲν καὶ ὁ δὲ εἶναι ἐφάμιλλος τοῦ «Ὑπερασπιστοῦ» καὶ τῆς «Τσεκούρας».

Πάντως ἡμεῖς ἐπαναλαμβάνομεν διὰ τελευταίαν φορὰν: Οὐδέποτε ἐπειράξαμεν Νεκροὺς οὔτε καὶ θὰ πειράξωμεν ποτέ. Οὔτε δὲ θὰ ἀμφισβητήσωμεν καὶ τὴν ***θαυματουργικὴν*** ἰδιότητα τοῦ «Ἁγίου» ἰατροῦ Κ. Κοτρόζου ἢ τὴν... Λουντβίχιον δυνότητα τοῦ κ. Βελώνη.

Ἀλλ' οὔτε καὶ εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ ***«μνημονεύωμεν»*** συχνὰ πυκνὰ τοὺς «κεκοιμημένους», ὁσονδήποτε «Ἅγιοι καὶ Θαυματουργοὶ» καὶ ἂν εἶναι οὗτοι. (Ὑπάρχουν ἄλλως τε δι' αὐτὸ «εἰδικοὶ» ἐπαγγελματίαι). Διότι ἡμεῖς εἴμεθα ΖΩΝΤΑΝΟΙ, καὶ σὰν τέτοιοι ἐνδιαφερόμεθα καὶ ἀγωνιζόμεθα μονάχοι διὰ τοὺς ***ζωντανούς,*** ἀφίνοντες στοὺς ΠΕΘΑΜΕΝΟΥΣ νὰ μιλοῦν γιὰ τοὺς Νεκροὺς.

Οὔτε ὄρεξιν οὔτε θέλησιν ἔχομεν νὰ ἀρχίσωμεν... ***«Νεκρικοὺς Διαλόγους».***

"ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΩΣ ΕΥΤΡΑΠΕΛΟΝ,,

«Ὅλ' γελούσανε μὲ μένα ἔσκαζα κι' γὼ στὰ γέλοια». Αὐτὸ ἔπαθε καὶ πάλιν προχθὲς ἡ καλὴ συνάδελφος «Χαλκιδικὴ».

Εἶδε στὸ φυλιζιάνι καὶ προμάντεψε πὼς τὸ ὑποβληθὲν παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης εἰς τὸν Ἄρειον Πάγον ἐρώτημα περὶ μεταθέσεως τοῦ εἰκονικῶς διορισμένου εἰς τὸ ἐνταῦθα Πρωτοδικεῖον Προέδρου κ. Μαντὰ ***«ἐπρόκειτο νὰ ἀναγγελθῇ ἐπισήμως»*** ἀπὸ ἡμᾶς «ὡς κατόρθωμα τοῦ κ. Βασιλικοῦ» καὶ αὐτὸ θὰ ἦτο διὰ τὴν καλὴν—παρ' ὀλίγον νὰ ποῦμε: κουτὴν—συνάδελφον ***«τὸ ἐξαιρετικῶς εὐτράπελον ἐν τῇ προκειμένῃ ὑποθέσει».***

Πλὴν ὅμως τὸ φυλιζάνι τὴν ἐγέλασε, διότι καὶ ὁ κ. Βασιλικοῦ καὶ ἡμεῖς ἀπεδείχθη ὅτι εἴμεθα.... προβλεπτικώτεροι τοῦ φυλιζανιοῦ καὶ νοημονέστεροι τῆς συναδέλφου καὶ δὲν γράφομεν... ***ἀνοησίας καὶ χρησμοὺς ὅπως αὐτή.***

Ἔτσι ***«τὸ ἐξαιρετικῶς εὐτράπελον ἐν προκειμένῳ»*** παραμένει καὶ πάλιν ἡ γκάφα τῆς καϋμένης συναδέλφου μας.

Τὶ νὰ κάμωμεν ὅμως!! Λυπούμεθα γιὰ τὸ καινούργιο πάθημάτης, ἀλλά... αὐτὰ ἔχει ὁ κόσμος...

Καὶ «τὸ πεπρωμένον φυνεῖν ἀδύνατον», ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι ἡμῶν πρόγονοι.

Τῆς εὐχόμεθα λοιπὸν καὶ ἡμεῖς περαστικὰ ***καὶ σ' ἄλλα μὲ γειά.***

ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

Προσβληθεὶς ἀπὸ πνευμονίαν ὁ Ἐπιθεωρητὴς τῶν Δημοτικῶν Σχολείων Χαλκιδικῆς κ. Σ. Φασιανὸς ἔλαβεν 40ήμερον ἀναρρωτικὴν ἄδειαν καὶ παραμένει ἐν Θεσσαλονίκῃ, πιθανὸν δὲ καὶ νὰ μὴν ἐπανέλθῃ διότι ὡς γνωστὸν μετετέθη εἰς Κατερίνην.

Ἡ σύζυγος τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ κ. Ρίτια μετατεθεῖσα ἐκ τοῦ ἐνταῦθα Δημοτικοῦ σχολείου εἰς ἓν τῆς Θεσσαλονίκης, ἀνεχώρησε καὶ αὕτη συναποκομίσασα καὶ τὰς ἀποσκευάς της.

Παραδόξως ὅμως ἐπληροφορήθημεν ὅτι τὴν ἰδίαν ἡμέραν ποὺ ἀνεχώρησε αὕτη διὰ τὴν νέαν της θέσιν, ὁ βοηθὸς τοῦ κ. Ἐπιθεωρητοῦ κ. Π. Δημόπουλος μετεκόμισεν τὸ γραφεῖον τῆς Ἐπιθεωρήσεῖς τὴν οἰκίαν του.

Τοὺς σκοποὺς τοῦ κ. Δημοπούλου ἡμεῖς τουλάχιστον τοὺς ἔχομεν ὑπ' ὄψιν, ἀλ' ὁ ἀναπληρωτὴς τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ κ. Παπαδημητρίου δὲν νομίζει ὅτι πρέπει νὰ ἐπέμβῃ;

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ

Ἴχνος ἀγροτικῆς ἀσφαλείας δὲν ὑπάρχει εἰς τὴν ὕπαιθρον. Ἀπόδειξις ἡ καταστροφὴ ποὺ ὑφίστανται τὰ κτήματα ὄχι μόνον ἀπὸ τὰ ποίμνια τῶν κτηνοτρόφων, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν ἐκδικητικὴν μανίαν τῶν ἰδίων κτηνοτρόφων.

Παράδειγμα: ἡ προχθεσινὴ καταστροφὴ εἰς θέσιν «Στρώνιτσα» Ταξιάρχου 174 κλιμάτων ἀμπέλου καὶ λοιπῶν ὀπωροφόρων δένδρων.

Δὲν θὰ τακτοποιηθῇ, λοιπόν, καμμία φορὰ τὸ σπουδαιότατον αὐτὸ ζήτημα;

ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΕΡΕΥΝΑ ΤΗΣ "ΦΩΝΗΣ,,

ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΙ ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΑΙ ΑΝΑΓΚΑΙ ΤΗΣ

3ον

Τοῦ Συνεργάτου μας κ. ΚαΡ.

ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΜΟΔΙΟΥ. Μακριὰ φαίνεται θαμπό, βουτυγμένο μεσ' τοὺς πρωϊνοὺς καπνοὺς τῶν τζακιῶν τὸ χωριὸ Μόδι Τὸ τραῖνο σταθμεύει στὴν Γεντίνα, ἕνα μικρὸ χωριαδάκι τοῦ ὁποίου ἡ ὕπαρξις ὀφείλεται εἰς τὸν κτηματίαν κ. Π, Σταθάτου. Ὁ δρόμος ποὺ φέρει στὸ Μόδι περνᾶ μέσα ἀπ' τὶς ἐγκαταστάσεις τοῦ ἀγροκτήματος τοῦ κ. Σταθάτου, εἶναι δὲ ἀρκετὰ καλὸς γιὰ τὸ καλοκαῖρι. Καὶ αὐτοῦ ἡ ὕπαρξις καὶ ἡ συντήρησις ὀφείλεται στὸν κ. Σταθάτον.

Ὕστερα ἀπὸ ἕναν εὐχάριστο περίπατο 20 λεπτῶν βρίσκομαι στὸ Μόδι. Τὸ χωριὸ αὐτὸ ἔχει πληθυσμὸ 250 κατοίκων—καὶ τὸ χαρακτηριστικὸν—ὅλοι εἶναι ἀγράμματοι.

Ἂν ἀφαιρέσῃ κανεὶς τὰς ἐργασίας τῆς ἀνοικοδομήσεως—ἐκ τῶν 40 οἰκιῶν τοῦ χωρίου κατέρρευσαν αἱ τριάντα, αἱ λοιπαὶ δὲ ἔχουσι ὑποστεῖ σημαντικὰς βλάβας—αἱ ὁποῖαι προχωροῦν μὲ γοργὸν ρυθμόν, οὐδεμία ἄλλη μέριμνα ἐλείφθη διὰ τὰς πολλαπλὰς ἀνάγκας τοῦ χωρίου.

Πρώτη ἐξ ὅλων τῶν ἀναγκῶν καὶ πλέον ἐπείγουσα εἶναι τὸ σχολεῖον. Τριάντα παιδιὰ γυρίζουν στοὺς δρόμους σὰν χαμίνια μὲ τὴν ἔλλειψιν αὐτὴν τῆς σχολικῆς στέγης, ἀλλὰ καὶ διδασκάλου ἀκόμα. Μὲ δάκρυα οἱ δυστυχεῖς χωρικοὶ μὲ ἔλεγαν:

«Εἴμαστε ἐμεῖς ἀγράμματοι καὶ θὰ μείνουν καὶ τὰ παιδιά μας ἔτσι. Δὲν ὑπάρχει ἄλλος τρόπος γιὰ νὰ τὰ μαζέψουμε ἀπ' τοὺς δρόμους ποὺ πετροβολοῦν τοὺς διαβάτας, παρὰ μόνο μὲ τὸ σχολεῖο». Εἶναι ἀλήθεια φρικτὸ νὰ θέλῃ κανεὶς νὰ μορφώσῃ ἔστω καὶ στοιχειωδῶς τὸ παιδί του καὶ νὰ μὴν τοῦ τὸ ἐπιτρέπῃ τὸ κράτος Ἀλλοίμονον εἰς τὴν νέαν γενεὰν ἂν ἡ κατάστασις αὐτὴ τοῦ Μοδίου εὑρίσκεται παρομοία καὶ σὲ ἄλλα χωριὰ τῆς Ἑλλάδος.

Πιστεύω ὅμως ὅτι ἡ κατάστασις αὐτὴ τοῦ Μοδίου ἂν εἶναι ἄγνωστη στοὺς ἁρμοδίους, εἶναι μόνον καὶ μόνον γιατὶ οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου εἶναι ἀμαθεῖς καὶ δὲν ξέρουν νὰ ἐνεργήσουν καταλλήλως. Τώρα ὅμως πιστεύω ὅτι ἡ εὐκαιρία νὰ γίνουν γνωστὰ πλεῖστα ὅσα ζητήματα τῆς Κοινότητος καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ ληφθοῦν σοβαρῶς ὑπ' ὄψιν παρὰ τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν γιατὶ εἶναι ἀνάγκαι ζωτικαὶ γιὰ τὴν ὕπαρξιν τοῦ χωρίου.

Ἡ Κοινότης σήμερα ἐκ τῶν ἀποθεμάτων της εἶναι πρόθυμος νὰ διαθέσῃ τὸ ποσὸν τῶν 50.000 δραχ. διὰ τὴν ἀνέγερσιν σχολικοῦ κτιρίου καθὼς καὶ τὴν προσωπικὴν ἐργασίαν τῶν κατοίκων, ἀλλὰ τὸ ποσὸν αὐτὸ δὲν εἶναι ἀρκετὸν γιὰ μιὰ ἀντισεισμικὴ κατασκευὴ ὅπως πρέπει νὰ εἶναι τὸ σχολεῖον τοῦ Μοδίου γι' αὐτὸ πρέπει ἀπαραιτήτως ἡ Διεύθυνσις Σχολικῶν Κτιρίων νὰ διαθέσῃ τὸ ὑπόλοιπον ἀπαιτηθησόμενον χρηματικὸν ποσόν. Συντομώτερα ὅμως κι' ἀπ' αὐτὴν τὴν ἐνέργειαν τοῦ Κράτους πρέπει ἀμέσως τὸ Σον Ὑπουργεῖον Παιδείας νὰ ἐγκρίνῃ τὴν πλήρωσιν τῆς χηρευούσης θέσεως τοῦ δημοδιδασκάλου, οὕτως ὥστε ἐν τῷ μεταξὺ τὸ παιδιὰ νὰ μὴν ἀλητεύουν στοὺς δρόμους.

Ἔρχομαι τώρα σὲ μιὰ ἄλλη ἀνάγκη τοῦ χωριοῦ ἡ ὁποία ἐπίσης εἶναι σοβαρὰ ὅπως ἡ πρώτη. Εἶναι τὸ ζήτημα τῆς ὑδρεύσεως.

Τὸ Μόδι εἶναι ἕνα ἐκ τῶν περισσότερον πληγέντων χωρίων ἐκ τῶν σεισμῶν καὶ ὅ,τι ὡς γιὰ τὴν ὕδρευσί του δὲν ἔγινε τίποτε μέχρι σήμερον ἐνῶ ἀντιθέτως γιὰ ἄλλα χωριὰ τὰ ὁποῖα μηδαμινὰς ζημίας ἔσχον ζημίας ἐδόθησαν πιστώσεις καὶ σήμερα ὑδρεύονται θαυμάσια.

Δὲν χρόκειται νὰ μεμφθῶ τοὺς ἁρμοδίους γιὰ τὸ ζήτημα αὐτὸ γιατὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι ἂν παραμένῃ ἄγνωστο σ' αὐτοὺς ὀφείλεται καὶ πάλιν στὴν ἀμάθεια τῶν κατοίκων. Τώρα ὅμως ἂς ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι εἰς τὸ Μόδι ἡ ὕδρευσις γίνεται ἐκ πηγαίου νεροῦ μέσῳ κτιστοῦ ὑδραγωγείου, τοῦ ὁποίου ἡ κατασκευὴ καὶ ἡ συντήρησις ὀφείλεται εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν Κοινότητα. Τὸ νερὸ ὅμως τῆς πηγῆς—ἂν ἀφαιρέσωμεν ὅτι εἶναι ἀκατάλληλον πρὸς πόσιν—μετὰ τοὺς σεισμοὺς ἠλλατώθη τόσον ὥστε κάθε καλοκαῖρι νὰ στερεύει τελείως. Εὐτυχῶς ὅμως γιὰ τοὺς πτωχοὺς κατοίκους τοῦ Μοδίου ὅτι ὁ κ. Π. Σταθάτος ἐκ τοῦ ἰδιωτικοῦ ὑδραγωγείου δίδει στὴν Κοινότητα νερὸ κάθε καλοκαῖρι, κι' ἔτσι δὲν πεθαίνουν τῆς δίψας οἱ χωρικοί. Ἀλλὰ ἐρωτῶ ἡ κατάστασις αὕτη πρέπει νὰ παραμένῃ ὡς ἔχει; ἢ πρέπει νὰ ἐνδιαφερθῇ ἡ Δ.Κ.Μ. διὰ μίαν μόνιμον ὕδρευσιν τοῦ χωριοῦ; Νομίζω ὅτι ἡ ἀπάντησις εἶναι ὀφθαλμοφανής. Πρέπει ἡ Δ.Κ.Μ. νὰ χορηγήσῃ τὴν ἀναγκαιούσαν πίστωσιν νὰ ἐπισκευασθῇ τὸ παλαιὸν ὑδραγωγεῖον τῆς Κοινότητος, αὐξανομένης καὶ τῆς παροχῆς του διὰ τῆς προσθήκης τοῦ νεροῦ δύο ἄλλων πηγῶν πλησίον τῆς πρώτης. Ἐπίσης πρέπει νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸν κ. Σταθάτον, ὅστις εἶμαι βέβαιος πὼς δὲν θὰ ἀρνηθῇ.

Ἡ πίστωσις γιὰ τὴν πλήρη ὕδρευσιν τοῦ χωριοῦ θὰ εἶναι σχετικῶς μικρὰ συγκρινομένη πρὸς ἄλλας τοιαύτας. Τρίτη κατὰ σειρὰν ἀνάγκη τῆς Κοινότητος εἶναι ἡ περίφραξις τοῦ νεκραφείου, γιὰ τὴν ὁποίαν ἔχουν συλλεγεῖ λίθοι καὶ καθὼς μὲ πληροφόρησαν θὰ γίνῃ διὰ Κοινοτικῆς δαπάνης ἐπὶ τῇ βάσει μελέτης τῆς Μ.Υ.Κ. Δὲν παραλείπω τέλος νὰ ἀναφέρω ὅτι τὸ χωριὸ δὲν ἔχει καὶ παπᾶ—ὅλα λείπουν ἀπ' τὸ χωριὸ αὐτό.

Ὀφείλω νὰ ὁμολογήσω ὅτι ἡ ἐπίσκεψίς μου εἰς τὸ Μόδι ἀφ' ἑνὸς μὲ ἱκανοποιεῖ γιατὶ μπορῶ νὰ γράψω γιὰ λογάριασμὸν 250 ἀγραμμάτων ἀνθρώπων, ἀφ' ἑτέρου ὅμως μὲ δυσαρεσιεῖ γιατὶ δὲν περίμενα ποτέ μου νὰ συνατήσω τέτοια ἀδιαφορία γιὰ ἕνα χωριό, ποὺ κι' αὐτὸ ἐργάζεται ἀόκνως γιὰ τὴν κοινὴν εὐημερίαν τῆς Πατρίδος μας.

Ἔφυγα ἔτσι μὲ σφιγμένη τὴν καρδιὰ τὸ πῆρα ἀργὰ-ἀργὰ τὸν ἀγροτικὸ δρόμο πρὸς τὴν Ρεντίνα τὸ ἀγρόκτημα τοῦ κ. Σταθάτου.

Η ΙΕΡΑΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΑΘΩΝΙΑΔΟΣ

Ἡ Ἀθωνιὰς Ἱερατικὴ Σχολὴ ἀναπετάσασα τὰς πύλας αὐτῆς. ἰδρυθεῖσα τὸ 1930 ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος τοῦ Ἁγίου Ὄρους Ἄθω. μετὰ τὴν κατ' ἀρχὴν ἔγκρισιν τοῦ ὀργανισμοῦ αὐτῆς ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 12089 καὶ ἡμερ. 2 Ὀκτωβρίου 1930 ἐγγράφου αὐτοῦ, στεγασθεῖσα προσωρινῶς ὑπὸ ἐνοικίου εἰς τὴν Σκήτην τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Βατοπεδίου τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου ἢ (Σεράγιον) εἶναι οἰκοτροφεῖον κατὰ τὸν τύπον τῆς Ριζαρείου Σχολῆς, περιέχει πλήρες Γυμνάσιον καὶ ἐπὶ πλέον τὰς τρεῖς τάξεις τοῦ Ἑλληνικοῦ σχολείου, τὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ σχολείου καὶ Γυμνασίου μαθήματα διδάσκονται κατὰ τὸ ἐπίσημον πρόγραμμα τοῦ Κράτους ἐνισχυομένων πάντοτε τῶν Ἀρχαίων Ἑλληνικῶν.

Ἤδη ἀρτιοθεῖσα ὑπὸ τὴν Διεύθυνσιν τοῦ μεγαλοφυοῦς Σχολάρχου Ἀρχιμανδρίτου Ἀθανασίου Παντοκρατορινοῦ, τὸ Γυμνάσιον συμπληρώσαν τὰς 7 τάξεις αὐτοῦ καὶ προκειμένου ἐφέτος ν' ἀποδώσῃ τοὺς καρποὺς ἤρξατο διὰ τῶν 5 τελειοφοίτων τῆς ἀνωτέρας τάξεως τὸ κήρυγμα τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ ἐν ταῖς Κυριακαῖς κατὰ τὴν λειτουργίαν, καὶ πρῶτος ἐκήρυξε τὸν παρελθοῦσαν ἑβδόμην Κυριακὴν ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν περὶ πίστεως, Μιχαὴλ Παπαμιχὴλ ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κοιτλουμουσίου, ἀρχόμενος ὡς ἑξῆς:

Θάρσει, Θύγατερ ἡ πίστις σου σέσωκέσε, πορεύου εἰς εἰρήνην.

Ὁ κ. Παπαμιχαὴλ ἀνέπτυξε ἐπιτυχέστατα τὸ ἔργον τῆς πίστεως συνδέσας μὲ τὸν βίον τοῦ ἀνθρώπου ὡς ἔργον σημασίας εἰς πᾶν στάδιον τοῦ ἀνθρωπίνου βίου εἰς πᾶσαν ἐπιχείρησιν τοῦ ἀνθρώπου, αὐτὴν τὴν πίστιν λέγει ἐδίδασκον οἱ σοφοὶ καὶ ἀπόστολοι, ἄνευ τῆς πίστεως οὐδὲν δυναται νὰ σταθῇ οὔτε ἐπιχείρησις, οὔτε ἐμπόριον οὔτε συναλλαγὴ οὔτε συνετιρισμός. Ἐὰν ὁ μαθητὴς δὲν πιστεύει τὸν διδάσκαλον ὅτι θὰ τὸν διδάσκῃ, ἐὰν ὁ χριστιανὸς δὲν πιστεύει εἰς τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ οὐδὲν εἶναι, ἡ πίστις εἶναι ἐκείνη ὅπου μᾶς κάμνει νὰ δεχόμεθα τὰ πάντα, δέχομαι τὸν ἰατρὸν διότι ἔχω πίστιν ὅτι θὰ θεραπευθῶ, ἐμβαίνω εἰς τὸ πλοῖον διότι ἔχω πίστιν εἰς τὸν κυβερνήτην ὅτι θὰ ταξιδεύσω ἀσφαλῶς, δέχομαι τὸν ὑπάλληλον διότι πιστεύω ὅτι θὰ μοὶ ὑπηρετήσῃ εἰς τὰ συμφέροντά μου.

Ἡ πίστις τοῦ ἄρχοντος τῆς συναγωγῆς Ἰαείρου (λέγει τὸ σημερινὸν Εὐαγγέλιον) παρέδωκε τὴν μονογενῆ θυγατέρα εἰς τοὺς γονεῖς καὶ τὴν δωδεκαετῆ αἱμορροοῦσαν ἰάσατο.

Π. Δ. Δ.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ

ΤΟ ΦΥΛΛΟ

Πᾶνε καὶ πᾶν τὰ ὁλόδροσα τὰ φύλλα!
Νάτα πάλι
Ποῦ πέφτουν γάλι-ἀγάλι
Σὲ δρόμους καὶ σ' αὐλές.
Κάποια κυλοῦν καὶ πίσω τους τρίζει
ὁ πνιγμένος ἦχος,
Καὶ πέφτουν κάποια δίχως
Μιλιά, σὰν τὶς ψυχές.

Κ' ἐσὺ φτωχό, ποὺ τῆς ζωῆς τὴ στερνὴ
στάλα πίνεις
Καὶ τρέμεις, τρεμοσβύνεις
Μέσ' στὴ φυλλοβολή,
Σμίγεις τὸν κλῶνο μάταια, σμίγεις γιὰ
λίγο ἀκόμα,
Σὰ στόμα τ' ἄλλο στόμα
Σὲ χωρισμοῦ φιλί...

Δ. Π.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Βάβδου.

Διακηρύττει ὅτι:

Κατόπιν τῆς ὑπ ἀριθ' 18172 19 11-34 ἀποφάσεως τῆς Νομαρχίας Χαλκιδικῆς ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ ἐνοικίασις ἑνὸς τμήματος τοῦ δάσους Βάβδου καὶ εἰς τὴν τοποθεσίαν «Πλάγια» πλησίον τῆς δημοσίας ὁδοῦ Θεσσαλονίκης—Πολυγύρου διὰ τὴν ὑλοτομίαν 60.000 δκάδων ξυλανθράκων.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τὴν 30ην λήγοντος μηνὸς Νοεμβρίου ἐ. ἔ ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 11ην π. μ. ἐν τῷ Κοινοτικῷ Καταστήματι.

Οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι περισσοτέρας πληροφορίας ἀπὸ τὰ γραφεῖα τῆς Νομαρχίας Χαλκιδικῆς καὶ ἀπὸ τὸ γραφεῖον τῆς Κοινότητος Βάβδου.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
ΑΘΑΝ. ΜΠΑΓΚΟΣ

Ἀρναία 20)11)34

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΕΣ ΜΕΛΕΤΕΣ

Η ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΣΑΝ ΤΕΧΝΗ ΚΑΙ ΣΑΝ ΕΠΙΣΤΗΜΗ

Ὑπὸ Ν. ΚΟΡΕΝΤΗ Φωτογράφου

Ἡ ὡραία φωτογραφικὴ τέχνη κατὰ τὸ πρῶτον ἥμισυ τοῦ παρελθόντος αἰῶνος ἀπετέλει μίαν τῶν σοβαροτέρων ἐπιστημονικῶν ἀνακαλύψεων, αἱ δὲ παρατηρήσεις καὶ θεωρίαι αὐτῆς χρονολογοῦνται ἀπὸ μακροῦ χρόνου, ἂν ὄχι ἀπὸ τοῦ Ἀριστοτέλους, τουλάχιστον ἀπὸ τοῦ μεσαίωνος, ὁ τότε ὁ Ἀλβέρτος ὁ Μέγας παρετήρησε τὴν ὑπὸ τῶν φωτεινῶν ἀκτίνων ἐνέργειαν ἐπὶ τοῦ νιτρικοῦ ἀργύρου.

Πλεῖστοι ἀλχημισταὶ ἐν τῇ ἑνώσει τοῦ ἀργύρου μετὰ χημικῶν οὐσιῶν ἐπέτυχον διαφόρους μορφὰς αὐτοῦ, ἀποδώσαντες εἰς αὐτὰς διάφορα ὀνόματα, παρατηρήσαντες ὅτι ὁ νιτρικὸς ἄργυρος, ἢ ὁ χλωριοῦχος ἐπηρεάζεται ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τοῦ ἡλιακοῦ φωτός. Ὁ δὲ φυσικὸς Κάρολος εἶχε φθάσει μέχρι τοῦ νὰ παραγάγῃ σκιαγραφίας μὲ τὴν ἐνέργειαν τοῦ φωτός, ἀλλ' ἀπέθανε συναποφέρων καὶ τὸ μυστικὸν μεθ' ἑαυτοῦ· κατόπιν οἱ ἄγγλοι φυσικοὶ Βέγδωοδ καὶ Σὲρ Χάμψουν παρήγαγον σκιαγραφίας διὰ τοῦ νιτρικοῦ ἢ χλωριούχου ἀργύρου.

Φθάσαν μέχρι τοῦ σημείου τούτου τὸ ζήτημα, ἀνεφάνησαν ἐπὶ τοῦ σταδίου του, οἱ Γάλλοι Νικηφόρος Νιέψ καὶ Νταγκὲρ Ὁ Νιέψ γεννήθηκε τὸ 1765 ἀπὸ νεαρᾶς ἡλικίας ἀσχολούμενος εἰς τὰς φυσικὰς ἐπιστήμας καὶ ἰδίως εἰς τὰ φαινόμενα τοῦ φωτὸς ἐδοκίμασε νὰ ἐπιτύχῃ ἐντὸς σκοτεινοῦ θαλάμου τὴν ἀσφαλῆ εἰκόνα, αἱ δὲ δοκιμαί του καὶ οἱ κόποι ἐστέφθησαν ὑπὸ ἐπιτυχίας καὶ εἶδε μετὰ πολύωρον εἰς τὸ φῶς ἔκθεσιν σχηματιζομένην τὴν εἰκόνα. Τοῦτο ἦτο τὸ πρῶτον βῆμα μέχρι τοῦ 1827 ὁπότε καὶ ὁ ζωγράφος Νταγκὲρ ἠθέλησε νὰ λύσῃ καὶ αὐτὸς τὸ πρόβλημα τῆς φωτογραφίας ποιούμενος σημαντικὰς προόδους ἐγνώρισε τὰς ἐργασίας τοῦ Νιέζ καὶ συνέλαβε τὴν ἰδέαν νὰ ἔλθῃ εἰς συνεργασίαν μετ' αὐτοῦ.

Κατὰ τὸ 1829 συνεταιρίσθη μετὰ τοῦ Νιέψ καὶ οὕτω αὐτοὶ οἱ δύο ἄνδρες ἤρχισαν συνεργαζόμενοι διὰ τὴν μονιμοποίησιν τῆς φωτογραφίας. Προχωροῦντες εἰς τὰς ἀνακαλύψεις των, ἔκαμαν καὶ ἕτερον σπουδαῖον βῆμα προαγαγόντες σπουδαίως τὴν πρώην τοῦ Νιέψ μέθοδον χρησιμοποιούσαν τὴν ἄσφαλτον.

Ὁ Νταγκὲρ ὅμως χωρὶς νὰ εἶναι ἱκανοποιημένος ἐξακολούθη τὰς ἐρεύνας του ἐπὶ μακρόν, ὁπότε γεγονός τι τυχαῖον ἐπέφερε ἀπροσδοκήτως τὸ ποθούμενον· κοχλιάριον τι λησμονηθὲν ἐπὶ πλακὸς ἀργύρου ἀφῆκεν ἐπ' αὐτῆς, τὴν ἄρωματικὴν του εἰκόνα. Ἡ μανία του τότε ἐκορυφώθη· τὸ γεγονὸς τοῦτο ἤρκησε εἰς τὸν Νταγκὲρ ὅπως συνδυάσει τὴν διάλυσιν ἀσφάλτου μὲ ἰωδιοῦχον ἄργυρον καὶ νὰ δοκιμάσῃ μέθοδον ἑτέραν, χρησιμεύσασαν εἰς τὸ κυριώτερον σημεῖον τῆς ἀνακαλύψεώς του.

Ὁ Νιέψ εἶχεν ἤδη ἀποθάνει κατὰ τὸ 1833 χωρὶς νὰ ἴδῃ πραγματοποιουμένους τοὺς πόθους του· ὁ συνεταιρισμὸς ὅμως ἐξηκολούθησε μετὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ Νιέψ συγχρονως δὲ τὸ Γαλλικὸν κράτος ἤμειψε τὴν μεγάλην ἀνακάλυψιν ὁρίσαν ἐτησίαν ἐπιχορήγησιν εἰς μὲν τὸν Νταγκὲρ 6000 φράγκα εἰς δὲ τὸν υἱὸν Νιέψ 4000 ἡ φωτογραφία δὲ τότε κατέστη γνωστὴ εἰς τὸν κόσμον ὑπὸ τὸ ὄνομα Νταγκεροτυπία.

Πλεῖσται μετὰ ταῦτα ἐγένοντο ἔρευναι πρὸς ἀντικατάστασιν τῆς πλακὸς τοῦ Νταγκὲρ διὰ τοῦ χάρτου ὁ δὲ πρῶτος ἀνακακύψας τὰς ὕλας δι' ὧν κατορθοῦτο ἡ ἐπὶ τοῦ χάρτου ἐκτύπωσις εἶναι ὁ Ἄγγλος χημικὸς Φόξ Ταλμπώ.

Τοιουτοτρόπως ἡ Νταγκεροτυπία ἀντικατεστάθη ἤδη, ὁ δὲ Ταλμπὼ ἐδοξάσθη καὶ δικαιως ἀπεδόθη στέφανος εἰς τοὺς τρεῖς ἄνδρας ὀνομασθέντας πατέρας τῆς φωτογραφίας.

Ἡ φωτογραφικὴ τέχνη ἤρχισε πλέον ἀλματωδῶς προοδεύουσα. Ὁ Νιέψ τοῦ Σὰν Βικτώ, ἀνεκάλυψε τὸ 1847 τὸ λεύκωμα ὠοῦ (ἀλπουμίν), ὁ Γκρέϋ τὸ 1851 ὑπέδειξε τὸ ὑγρὸν κολλώδιον, ὁ ταγματάρχης Ρουσέλ. ἐφεῦρε τὸ ξηρανόμενον κολλώδιον κατὰ τὸ 1861. Τὸ αὐτὸ ἔτος ὁ Γκόδεν ὑπέδειξεν τὴν διάλυσιν χλωριούχου ἀργύρου ἐντὸς ζελατίνης πρώτην ἤδη φοράν, μετὰ 10 ἔτη ὁ Μάδοξ παρεσκεύασε γαλάκτωμα μὲ βρωμιοῦχον ζελατίνην.

Οἱ χρησιμοποιούμενοι μέχρι τότε ἁπλοῖ φακοὶ ἀντικατεστάθησαν ἀπὸ τοὺς ἀχρωματικοὺς (διπλοὶ καὶ σύνθετοι). Οἱ Πέτσβαλ, Ντὲ Ρόσδη Νταλμάγερ, Ρὸς, Τέϋλφερ ἐτελειοποίησαν μετὰ σημαντικῶν μετατροπῶν τοὺς φακούς. Ὁμοίως δὲ πολλὰς μετατροπὰς καὶ προόδους ὑπέστει καὶ ὁ εὐαίσθητος φωτογραφικὸς χάρτης οἱδὲ σημερινοὶ ἐνχρήσει καλλιτεχνικοὶ χάρται: Σαμονά, Μιλ Πουά, Κοντούρα, Γκρὸ-Γκραὶν. Μάτ Σατὲν καὶ λοιποὶ ὀφείλονται εἰς τὰς ἀκαμάτους ἐργασίας τοῦ Γερμανοῦ Πώλντεβεν, καθὼς καὶ τῶν Μονιλιέφ, Οὔβλ καὶ Πιτζιζέλι.

Ἡ φωτογράφησις τῶν φυσικῶν χρωμάτων κατὰ θεωρίαν ὑφισταμένη ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου Νιέψ ἐκαλλιεργήθη ἀργότερον ὑπὸ πολλῶν. ἰδίως δὲ ὑπὸ τοῦ ἀναγεννητοῦ τῆς ἐπιστήμης Γερμανοῦ Λίπμαν ἀνακαλύψαντος τὰς μονοχρώμους φωτογραφίας καὶ τὸν χρωματισμὸν (Σέπια), δυστυχῶς ὅμως δι' ὅλων τῶν χρωμάτων φωτογράφησις ἐξακολουθῇ καὶ σήμερον νὰ εἶνε ἄλυτον πρόβλημα, καὶ αὐτοῦ κυρίως κατευθύνοντε σήμερον ὅλαι αἱ προσπάθειαι τῶν ***Ἐπιστημόνων*** φωτογράφων.

Τὰς ἐργασίας τοῦ Λίπμαν ἐξηκολούθησαν οἱ ἀδελφοὶ Λουμιὲρ καὶ Ὀβαλέντας ἕκαστος κατ' ἰδίαν, σχετικὴ ὅμως ἐπιτυχία ἐπεφυλάσσετο εἰς τοὺς ἀδελφοὺς Λουμιὲρ παρουσιάσαντας ἐν τῇ ἐκθέσει τῶν Παρισίων τοῦ 1900 ἀπόψεως καὶ εἰκόνας ἀνθέων θαυμασίως ἐπιτευχθέντων ἀπ' εὐθείας ἐπὶ ὑαλίνης πλακὸς εἰς τὰ φυσικὰ χρώματα διὰ τῆς μεθόδου τῆς τριχρωμίας.

Αἱ σημερινὰι δὲ φωτογραφίαι ἐν συγκρίσει μὲ τὰς πρώτας παρουσιάζουν μεγίστην διαφορὰν ὀφειλομένην εἰς τὴν νεωτέραν ἐφεύρεσιν τῶν τελειοτάτων φακῶν (Ντούμπλ ἀνασιισγμάτ) τῶν ἐργοστασίων Γκέρτς, Τσάϊζ, Φόϊκλέντερ, Χέλιαρ καὶ Ρυδεστὸκ, καθῶς καὶ εἰς τὴν διεκπαιρεωτικὴν τεχνικὴν ἐργασίαν τῶν φυσικῶν καὶ τεχνικῶν φωτισμῶν τοῦ Ρετουσιοῦ, καθὼς καὶ τοῦ Πωζετίφ, ἀναμφίλεκτον δὲ μένει ὅτι πολλὰ ἀκόμη καὶ θαυμαστὰ μᾶς ἐπιφυλλάσει ἡ καλαισθητικωτάτη αὐτὴ τέχνη ἥτις ἔχει καταταχθεῖ ἀνεπιφυλάκτως σήμερον μεταξὺ τῶν ὡραίων τεχνῶν, μέλλουσα ἴσως μὲ τὰς νεωτέρας τελειοποιήσεις της νὰ ἀνατρέψῃ τὴν ζωγραφικὴν τὴν ὡραίαν τοῦ Απελλοῦ τέχνην.

Πρὸς τὴν ὡραίαν λοιπὸν φωτογραφικὴν τέχνην καὶ σήμερον τρέφω τὰς ἀρίστας τῶν ἐλπίδων μου προβλέπων εἰς αὐτὴν μεγίστας προόδους διὰ τῶν ἠλεκτρικῶν ρευμάτων καθῶς καὶ διὰ τὴν χρησιμοποιουμένην ἤδη ἠθικοφωτογραφίαν εἰς τὸν νεώνερον κλάδον αὐτῆς.

Ἐλπίζω δὲ ὅτι πολὺ γρήγορα θὰ χειροκροτήσωμεν τὴν νέαν ἔγχρωμον φωτογραφίαν ἀληθινὴν ἐπιστήμην τοῦ 20ου τοῦ αἰῶνος.

Πολύγυρος Νοέμβριος 1934

ΝΙΚΟΣ ΚΟΡΕΝΤΗΣ
Φωτογράφος

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ

Ἐτησία συνδρομὴ δραχ. 75

Ἐπιστολαὶ ἐμβάσματα
ΝΙΚ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΝ
Πολύγυρον

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Γενικὰ ζητήματα δωρεάν.
Ξέναι δημοσιεύσεις, πληστηριασμοί, ἀγγελίαι, κ.λ.π. 5 δραχ. κατὰ στίχον.

Διὰ δύο δημοσιεύσεις 3 δραχ.
Πᾶσα δημοσίευσις προπληρώνεται.

Χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

Ο ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΜΑΣ

ΘΑ ΑΚΥΡΩΘΗ ΑΣΦΑΛΩΣ Η ΣΚΑΝΔΑΛΩΔΗΣ ΚΑΙ ΛΗΣΤΡΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΜΕ-Ι-ΜΑΡΙΔΟΥ

Ὁλόκληρος ἡ ἀποκαλυπτικὴ καὶ μαστιγώδης ἔκθεσις τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν κ. Ἀδριανοπούλου

Μεγαλυτέραν ἠθικὴν ἱκανοποίησιν ἀπ' αὐτὴν ποὺ δοκιμάζει σήμερον ἡ «Φωνὴ» διὰ τὴν ἐπιβράβευσιν τῶν ἀγώνων της, δὲν πιστεύομεν νὰ ἀξιώθηκε καὶ νὰ αἰσθάνθηκε μέχρι σήμερον ἄλλη Ἑλληνικὴ ἐφημερίς.

Θριαμβεύουν καθ' ὁλοκληρίαν οἱ ἀγῶνες της. Ἀγῶνες σκληροί, τραχεῖς, ἔντονοι, πολύχρονοι, συνεχεῖς. Ἀγῶνες τοὺς ὁποίους διεξήγαγε ἡ μικρὰ αὐτὴ ἐφημερὶς ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς πρώτης ἐκδόσεώς της καὶ τοὺς ὁποίους ἐσυνέχισεν μετὰ τῆς αὐτῆς πίστεως ζέσεως καὶ θρησκευτικοῦ φανατισμοῦ καὶ κατὰ τὴν δευτέραν ταύτην περίοδον τῆς ἐκδόσεώς της. Ἀγῶνες εἰς τὸ δίκαιον τῶν ὁποίων δὲν ἔπαυσε οὐδ ἐπὶ στιγμὴν πιστεύουσα.

Καὶ ἀξιώνεται σήμερον νὰ εἴη τοὺς ἀγῶνας της αὐτοὺς θριαμβεύοντας καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν—στεφανομένους ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας.

Καὶ αἰσθάνεται δι' αὐτὸ ἡ μικρὰ «Φωνὴ» μεγίστην ἠθικὴν ἱκανοποίησιν. Νοιώθη ἀνέκφραστον χαρὰν καὶ ἀγαλλίασιν διὰ τὸν θρίαμβον αὐτὸν τῶν ἀγώνων της, ***πολεῖναι ἀγῶνες τοῦ λαοῦ*** τῆς Χαλκιδικῆς, διότι εἰς τὴν δραχμὴν καὶ μόνον αὐτοῦ ἐστήριξε καὶ στηρίζεται ἡ «Φωνὴ» τὴν ὕπαρξίν της καὶ τὴν ἀνδρωσίν της.

* * *

Ὁ ἔλεγχος τῆς ἑταιρείας προεκλήθη ὡς γνωστόν, κατόπιν τῶν καταγγελιῶν καὶ τῶν ἐντόνων ἀγώνων τῆς «Φωνῆς».

Ἡ δημοσιευομένη κατωτέρω ἔκθεσις τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν κ. Ἀδριανοπούλου, ἐκτὸς τῶν ἀποκαλύψεων διὰ τὰ αἰσχη καὶ τὸς παρανομίας τῆς ληστρικῆς ἑταιρείας Μεϊμαρίδου, καυτηριάζει στιγματίζει κυρίως, τὴν ἐγκληματικὴν ἀδιαφορίαν καὶ ἀσυνειδησίαν τῶν ὑπευθύνων ὑπαλλήλων τοῦ Δασαρχείου Ἀρναίας. Καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ πλέον θλιβερὸν καὶ τὸ πλέον ὀδυνηρὸν σημεῖον τῆς ὑποθέσεως ταύτης.

Πρὸς
Τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας
Διεύθυνσιν Δασῶν Τμῆμα Α'

Εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' ἀριθ 76. 306 ἐ. ἔ. ἐντολῆς κατόπιν αὐτοψίας τῶν Δημοσίων Δασῶν Ἀρναίας καὶ διοικητικῆς ἀνακρίσεως, συνυποβάλων τὰς ὑπ' ἐμοῦ ληφθείσας 5 μαρτυρικὰς καταθέσεις καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 3077 ἐ. ἔ. πρὸς με, ἀναφορὰν τοῦ Δασάρχου Ἀρναίας, ἥν ποοσκάλεσα ἀντὶ μαρτυρικῆς καταθέσεως, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ἐκθέσω τὰ ἀκόλουθα.

Τὸ πρῶτον τῶν τιθεμένων πρὸς ἐξέτασιν ζητημάτων διὰ τῆς ἐφ' ἧς ἀπαντῶ ἐντολῆς ἀναφέρεται εἰς τὴν γενομένην ὑπὸ τοῦ ἀναδόχου Εὐστ. Μεϊμαρίδη ὑλοτομίαν εἰς τὴν διαχειριστικὴν κλάσιν τῆς ὀξυᾶς, τὸ τρίτον εἰς τὰς γενομένας ὑλοτομίας εἰς τὰς διαχειριστικὰς κλίσεις κατανέας καὶ δρυὸς καὶ τὸ δεύτερον τῶν ζητημάτων ἀναφέρεται εἰς τὸν τρόπον, καθ' ὃν ὁ Μεϊμαρίδης πραγματοποιεῖ τὰς ἐκ τῆς συμβιβάσεως ὑλοτομίας, ἄν δηλαδὴ ὁ Μεϊμαρίδης ἐνεργεῖ τὰς ὑλοτομίας μόνος καὶ δι' ἰδίων ἐργατῶν ἢ διὰ τρίτων προσώπων, καὶ ποία ἡ σχέσις αὐτῶν πρὸς αὐτόν.

Τὰ τέσσαρα ταῦτα ζητήματα πραγματεύομαι κατωτέρω κεχωρισμένως καὶ δή.

1ον) Ὑλοτομία εἰς τὴν διαχ. κλάσιν τῆς ὀξυᾶς.

Εἰς τὴν κλάσιν ταύτην τὸ ἐφαρμοζόμενον σύστημα ὑλοτομίας εἶναι τὸ ἐπιλογικόν. Κατὰ τὸ διαχειριστικὸν σχέδιον κατωτέρα διάμετρος τῶν πρὸς ὑλοτομίαν δένδρων εἶναι διὰ μὲν τὴν τρίτην ποιότητα 0,37 καὶ διὰ τὴν α' 0,40 μ. Εἰς ὁλόκληρον τὴν περιοχὴν τῶν ἐξ ὀξυᾶς Δασῶν τοῦ παραχωρηθέντος συμπλέγματος διὰ τῆς συμβάσεω Μεϊμαρίδη ποὺς ἐκμετάλλευσιν οὐδαμοῦ παρετήρησα δένδρα κάτω τῶν διαμέτρων τούτων ὑλοτομηθέντα. Ἀλλὰ καὶ ἄν εἶχον τοιαῦτα ὑλοτομηθῆ καὶ ἦταν προσεσημασμένα ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Δασαρχείου, τὴν μεγαλειτέραν διὰ τοῦτο εὐθύνην θὰ ἔφερεν οὐχὶ ὁ Μεϊμαρίδης ἀλλ' ὁ Δασάρχης ὡς ὑπεύθυνος διὰ τὰς ἐνεργουμένας προσημάνσεις.

Ὁ συμβιβασιοῦχος θὰ εἶχεν ἀπολύτως καὶ ἀκριβείαν τὴν εὐθύνην ἐὰν ὑλοτόμει δένδρα μὴ προσεσημασμένα. Ἀλλὰ τοιοῦτον τι δὲν συνέβη κατὰ τὴν τελευταίαν διετίαν. Πρότερον, ὡς ἐπληροφορήθη παρὰ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Δασαρχείου Ἀρναίας καὶ ὡς ἀνέφερε ὁ Δασάρχης ἐν τῇ πρός με ὑπ' ἀρ.3077 ἀναφορᾶ του, ὅταν ἐσημειώθη τοιαύτη παράβασις κατεδιώχθη ἡ πρᾶξις ποινικῶς.

Ἀλλ' ὁ Μεϊμαρίδης δὲν εἶχεν κἂν ἀνάγκην νὰ ὑλοτομήσῃ ἀπροσήμαντα δένδρα, καθόσον εἰς τὴν θέσιν Κόκοσα, ὅπου ἐγένετο ὑλοτομία πλέον τῶν 3.000 κ. μ. ξυλείας κορμῶν ὁ ἐνεργήσας τὴν προσήμανσιν δασοκόμος Θ. Μαντᾶς ἐπροσήμανε ὅλα τὰ δένδρα τοῦ δάσους ὅσα εἶναι διάμετρον ἄνω τῶν 0'40 μ. Ὅταν δὲ ἐπληροφορήθη τοῦτο ὁ τότε Δασαρχης κ. Τριανταφυλλίδης, τὸν διέταξε νὰ ἀπαλείψῃ τὰς σφραγίδας μέρους τῶν προσημανθέντων δένδρων. Ἐννοεῖται ὅτι εἰς τοῦτο συνέπραξαν καὶ οἱ ἄνθρωποι τοῦ ἐνοικιαστοῦ καὶ ἀπηλείφθησαν οἱ σφραγῖδες δένδρων ἅτινα λόγῳ γήρατος ἔπρεπε νὰ ὑλοτομηθοῦν, ὑλοτομήθησαν δὲ ἄλλα ἅτινα θὰ ἔπρεπε νὰ διατηρηθοῦν, ἤτε ὡς νεώτερα, εἴτε πρὸς διατήρησιν τῆς συνεχείας τοῦ δάσους καὶ οὕτως ἀπεψιλώθησαν, εἰς τινα σημεῖα τοῦ δάσους καὶ δὴ παρὰ τὴν ὀφρῦν τῶν ράχεων ἐκτάσεις καὶ μέχρι 3 στρεμμάτων αἵτινες εἶναι ζήτημα ἂν θὰ ἀναδασωθῶσι διὰ φυσικῆς σποράς καθόσον δὲν ὑπόκεινται αὐτῶν δένδρα, ἅτινα θὰ ἠδύναντο νὰ χρησιμοποιηθοῦν ὡς σπορεῖς.

Διὰ τὸ ζήτημα τοῦτο εἶναι ὑπεύθυνος ὁ πρώην Δασάρχης Ἀρναίας κ. Τριανταφυλλίδης, ἰδίως δὲ διότι δὲν ἐνήργησε αὐτοπροσώπως τὴν προσήμανσιν τῶν ὑλοτομητέων δένδρων, ὡς ὤφειλεν ἐκ τῶν καθηκόντων του καὶ ὅπερ ἀποτέλει τὸ μόνον αὐτοῦ δασοτεχνικὸν ἔργον καὶ διὰ τοῦτο δέον νὰ ἐλεγχθῇ.

Μετὰ τὴν ἀποκομδὴν ἐκ τῶν ὑλοτομηθέντων δένδρων τῶν τμημάτων τοῦ κορμοῦ αὐτῶν, ἅτινα ὁ ἐνοικιαστὴς ἔκοψε κατάλληλα διὰ χρήσιμον ξυλείαν, παρέμειναν ὡς ὑπολείμματα τὰ λοιπὰ τμήματα τῶν κορμῶν, τινὰ τῶν ὁποίων παρετήρησα, ὅτι ἔχουν ξύλον ὑγιὲς καὶ ἤρχισεν ὁ ἐνοικιαστὴς τὴν ἀνθρακοποίησιν αὐτῶν, ἀλλὰ μὲ πολὺ βραδὺν ρυθμόν, ὥστε σήμερον τὰ πλείονα τούτων κατάκεινται ἐν τῷ δάσει. Ἵνα δὲ ἐξαναγκασθῇ ὁ ἐνοικιαστὴς νὰ περατώσῃ ταχέως τὴν ἀποκομιδὴν τῶν ὑπολειμμάτων, ἅτινα δημιουργοῦσι καὶ κίνδυνον πυρκαϊᾶς διὰ τὸ δάσος, δέον νὰ διαταχθῇ ὁ Δασάρχης Ἀρναίας νὰ ἐνεργήσῃ ταχέως τελικὴν ἐπιθεώρησιν τῆς ὑλοτομίας νὰ καταλογίσῃ τὸν ἐνοικιαστὴν καὶ διὰ τὰ χρήσιμα τμήματα τῶν κορμῶν καὶ νὰ τάξῃ ὡρισμένην προθεσμίαν διὰ τὴν ἀνθρακοποίησιν τῶν ὑπολειμμάτων καὶ ἐπιλογὴν τοῦ χρησίμου τμήματος τῶν κορμῶν.

Σημειωτέον, ὅτι: ὡς φαίνεται, ***οὔτε Ἐπιθεωρητὴς ποτὲ ἔκρινε σκόπιμον νὰ ἐπισκεφθῇ τὰς ὑλοτομίας τοῦ Μεϊμαρίδη καίτοι αὗται εἶναι αἱ σοβαρότεραι τῆς περιοχῆς, ἀλλ' ἴσως οὔτε καὶ Δασάρχης τὴν εἰς θέσιν Κόκοσα ὑλοτομίαν τῆς ὀξυᾶς καθόσον ἄλλως δὲν ἐξηγεῖται, πῶς ὅλα ὅσα ἀναφέρω εἰς τὴν παροῦσαν ἔκθεσίν μου ἔμειναν μέχρι τοῦδε ἀπαρατήρητα καὶ δὲν ἐλήφθησαν τὰ ἀναγκαῖα μέτρα πρὸς ἀντιμετώπισιν αὐτῶν.***

Ἐκεῖνο, ὅπερ θεωρῶ ἀκόμη ἀναγκαῖον νὰ προσθέσω διὰ τὰς ὑλοτομίας τῆς διαχ. κλάσεως τῆς ὀξυᾶς εἶναι, ὅτι ὁ ἐνοικιαστὴς τῶν δασῶν Ἀρναίας παραπονεῖται, ὅτι ἡ ὑλοτομία ἐν τῇ κλάσει ταύτῃ εἶναι ἐπιζημία δι' αὐτόν, καθόσον ἡ μὲν ἀναλογία τῆς χρησίμου ξυλείας ἀπέναντι τοῦ ὄγκου τῶν ὑλοτομουμένων κορμῶν εἶναι μικροτέρα τῆς ὑπολογισθείσης ἐν τῷ διαχειριστικῷ σχεδίῳ, οἱ δὲ παραγόμενοι ἐκ τῶν ὑπολειμμάτων ξυλάνθρακες εἶναι κατωτέρας ποιότητος.

Τὸ ζήτημα τῆς ἀναλογίας τῆς χρησίμου ξυλείας εἶναι πρᾶγμα, ὅπερ θὰ ἠδύνατο ὁ τοπικὸς Δασάρχης νὰ ἐξακριβώσῃ ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν ἐνεργουμένων ὑλοτομιῶν καὶ νὰ ἀναφέρῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν παρατηρήσεών του εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, ἵνα χρησιμεύσῃ ὡς σπουδαῖον στοιχεῖον πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς μελλούσης διαχειρίσεως καὶ ἀποδόσεως τοῦ δάσους ἐν περιπτώσει ἀναθεωρήσεως τοῦ διαχειριστικοῦ σχεδίου ἀλλὰ φαίνεται, ὅτι εἶναι ἀλλοία ἡ ἀντίληψις τῶν κατὰ τόπους Δασαρχῶν.

(Συνέχεια εἰς τὸ προσεχὲς)

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Ἀριθ. 3588
Περίληψις Προγράμματος Πλειστηριασμοῦ

Ὁ Συμβολαιογραφῶν Εἰρηνοδίκης Ἄρνης Σπῦρος Ἀντωνίου Κουλλούρης κατοικιεδρεύων ἐν Ἀρναίᾳ

Δηλοποιεῖ ὅτι

Τὴν 25 εἰκοστὴν πέμπτην Νοεμβρίου 1934 χιλία ἐννεακόσια τριάκοντα τέσσαρα ἔτους ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν δεκάτην πρὸ μεσημβρίας μέχρι τῆς δωδεκάτης μεσημβρινῆς ἐν Ἀρναίᾳ καὶ ἐν τῇ κεντρικῇ πλατείᾳ ἔμπροσθεν τοῦ καφενείου Χρήστου Παπαγιάννη συνιθισμένου τόπου τῶν δημοπρασιῶν ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογραφοῦντος Εἰρηνοδίκου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου θέλει ἐκτεθῆ εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν τῇ ἐπισπεύσει τοῦ δανειστοῦ Ξενοφῶντος Παπᾶ κατοίκου Μονῆς Λαύρας Ἁγίου Ὄρους τὰ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 72 τῆς 27 Σεπτεμβρίου 1934 ἔτους ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχεσεως τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Χαλκιδικῇ Πρωτοδικῶν Αὐγερινοῦ Χαλάτη ἀνήκοντα κτήματα τοῦ ὀφείλέτου Δημητρίου Κάλτσου κατοίκου Μεγάλης Παναγιας ἤτοι μία οἰκία λιθόκτιστος κεραμοσκεπὴς διόροφος κειμένη ἐντὸς τοῦ χωρίου Μεγάλης Παναγίας μετὰ τοῦ συνεχομένου οἰκοπέδου ἐκτάσεως 70 τετραγωνικῶν μέτρων καὶ ἔχουσα εἰς τὸν κάτω ὄροφον δύο δωμάτια καὶ εἴσοδον εὐρεῖαν καὶ κάτωθι τούτων κατώγειον, εἰς τὸν ἄνω ὄροφον δύο δωμάτια, σάλα μικρὰ μετὰ ἐξώστου συνορευομένης γύρωθεν μὲ οἰκίαν Ἰωάννου Θεοφύλου, Μαγδαλινῆς Σικυώτη, Γεωργίου Σιράκη, Χρήστου Κάλτσου· δημοσίαν ὁδὸν ἐκτιμηθεῖσα ὑπὸ τῶν ἐκτιμητῶν ἀντὶ δραχμῶν 50.000 πεντήκοντα χιλιάδων.

Ὁ πλειστηριασμὸς ἐνεργεῖται ὅπως ὁ ἐπισπεύδων πληρωθῇ τὸ ὀφειλόμενον αὐτῷ ποσὸν δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 18 ἐνεστῶτος ἔτους ἀποφάσεως τοῦ Εἰρηνοδικείου Ἱερισσοῦ ἐκ δραχ. 4685 νομιμοτόκως ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀγωγῆς (1 Ἀπριλίου 1934) ἄχρις ἐξοφλήσεως καὶ λοιπὰ κατὰ τὴν ἐπιταγὴν ὀφειλόμενα ἤτοι ἐν ὅλῳ δραχμὰς 5285,90 καὶ εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' ἀριθ 138 ἐνεστῶτος ἔτους ἀποφάσεως τοῦ κ. Προέδρου τῶν ἐν Χαλκιδικῇ Πρωτοδικῶν Τιμὴν ἵνα χρησιμεύσῃ ὡς πρώτην προσφορὰν κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πλειστηριασμοῦ προσφέρει ὁ ἐπισπεύδων τὸ ἓν τέταρτον τῆς ἐκτιμήσεως ἤτοι δραχμὰς 12.500 δώδεκα χιλιάδας πεντακοσίας. Ἡ κατακύρωσις γενήσεται εἰς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα, συμφώνως τῷ νόμῳ ἐπ χρεούμενον ὅπως καταθέσῃ τὸ ἐκπλειστηρίασμα ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον Ἀρναίας. Τὸ φερέγγυον τῶν πλειοδοτῶν εἶναι τῆς ἀπολύτου κρίσεώς μου, τὰ κηρύκεια δικαιώματα βαρύνουν τὸν τελευταῖον πλειοδότην. Ὁ ἐπισπεύδων οὐδεμίαν εὐθύνην φέρει διὰ τὴν τυχὸν ἔλλειπῆ περιγραφὴν τοῦ ἐκ πλειστηριαζομένου ἀκινήτου. Ἐγένετο ἡ παροῦσα σήμερον ἐν Ἀρναίᾳ καὶ ἐν τῷ Εἰρηνοδικειακῷ καταστήματι σήμερον τὴν 1 πρώτην Νοεμβρίου 1934 χίλια ἐνιακόσια τριάκοντα τέσσαρα ἡμέραν Πέμπτην καὶ βεβαιωθεῖσα ὑπογράφεται παρ' ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογραφοῦντος.

Ὁ
Συμβολαιογραφῶν Εἰρηνοδίκης Ἄρνης
(Τ. Σ.) Σ.ΚΟΥΛΛΟΥΡΗΣ

ΔΙΑΛΥΣΙΣ ΑΡΡΑΒΩΝΟΣ

Ὁ κ. Δημήτριος Λειβαδιώτης κάτοικος Παρθενῶνος διαλύει τοὺς ἀρραβώνας του μετὰ τῆς Λιδος Κατίνας Παυλίδου ἐξ Ἀθύτου λόγῳ ἀσυμβιβάστου χαρακτῆρος.

ΔΗΜ. Ι. ΛΕΙΒΑΔΙΩΤΗΣ
Παρθενῶν 20]11]34

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ 3 3]4 ο]ο
Μὲ ὑπολογισμὸν τοῦ τόκου ἀπὸ τῆς ἑπομένης τῆς καταθέσεως.

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ { ΟΨΕΩΣ 3 1]2 ο]ο
ΠΡΟΘΕΣΜΙΑΣ 4 1]2—6 ο]ο

Ἅπασαι αἱ παρὰ τῇ Ἀγροτικῇ Τραπέζῃ καταθέσεις

Εἶνε ἐξ Ὁλοκλήρου Ἐγγυημέναι ὑπὸ τοῦ Κράτους

Καὶ ἀπηλλαγμέναι τελῶν χαρτοσήμου

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ἐν Θεσσαλονίκῃ

ΑΠΟ ΤΗ Μ. ΠΑΝΑΓΙΑ

ΕΥΑΡΕΣΚΕΙΑ ΕΙΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΝ

Πρό τινων ἡμερῶν ἀνεχώρησε διὰ τὴν νέαν του θέσιν εἰς Τρίπολιν ὁ μηχανικὸς τοῦ Γραφείου Ἀποκαταστάσεως σεισμοπαθῶν Μεγ. Παναγίας κ. Μπέκος. Ὁ κ. Μπέκος ὡς μηχανικὸς ἀνέδειξε τοιαύτην δραστηριότητα καὶ προθυμίαν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων του, τοσαύτην προθυμίαν εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν σεισμοπαθῶν ἐν τῇ ἁρμοδιότητί του καὶ ἐπὶ τοσοῦτον προώθισε τὰς ἐργασίας τῆς ἀνοικοδομήσεως ἐν Μεγ. Παναγίᾳ ὥστε πολὺ δικαίως νὰ ἀποκτήσῃ τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν σεισμοπαθῶν, ἡ δὲ ἀναχώρησίς του διὰ τοῦτο ἀφῆκεν ἔν κενὸν δυσαναπλήρωτον. Εἰς τὸ ἔργον του τοῦτο ὁ κ. Μπέκος εἶχε πολυτίμους συνεργάτας τοὺς τεχνικοὺς βοηθοὺς κ.κ Μιλτ. Ἰσιδώρου καὶ Κωνστ. Κεχαγιᾶν, οἱ ὁποῖοι ἐξακολουθοῦσι μέχρι σήμερον ἐκτελοῦντες τὸ καθῆκόν των μετὰ τῆς αὐτῆς προθυμίας καὶ ζήλου.

Εἰς τοὺς τρεῖς αὐτοὺς ἱκανοὺς ὑπαλλήλους τῆς ἀνοικοδομήσεως ἀξίζει ἕνας δίκαιος ἔπαινος.

Γ. ΤΣΙΠΙΝΙΑΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Ἀπὸ τὴ στήλη αὐτὴ ἀπαντοῦμε στοὺς ἀναγνῶστες μας γιὰ τὶς δουλειές των, ποὺ τυχαίνει νὰ ἔχουν στὰ δημόσια γραφεῖα Πολυγύρου.

Ὅσοι θέλουν νὰ τοὺ ἀπαντοῦμε μὲ γράμμα μας, νὰ μᾶς στέλνουν γραμματόσημα 3 δραχμῶν.

κ. Γ. Π. Παρθενῶνα. Ἀποστείλατε δραχ. 40.

κ. Ἀθ. Ἀδάμ Πολύχρουν Ἀποστείλατε δρ. 20 ἵνα σᾶς ταχυδρομήσωμεν τὸ σχετικὸν παραχωρητήριον.

κ. Γ. Ὀρφανὸν Στρατώνιον. Διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 17651]22-11 ἔγγραφον τῆς Νομαρχίας διατάσεται ὁ Πρόεδρός σας ἵνα συμμορφωθῇ μὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. 14571 ἐγκύκλιόν της σχετικῶς μὲ τὴν διόρθωσιν τῆς ἡλικίας τοῦ υἱοῦ σας.

κ. κ. Ζήσην Ξανθόπουλον, Χριστ. Μανίκαν, Χρ. Γερογιάννην καὶ Ἀντ. Ρῖζον *Παλαίκαστρον* κ. κ. Ἀντώνιον Ἀβραάμ, Ἰωαν. Μορφουλαν, Χρίστον Μαυρογένην, Χρ. Αὐγέρον, Δημ. Μωραΐτην. Α. Τριγωνᾶν, Κων. Βακάλην Δημ. Σαράφην. Εὐαγ. Καλαμαρινὸν, Χρ. Γεροβασιλείου, Κ. Σακελαρόπουλον καὶ Αἰδεσιμωτ. Παπαδιονύσιον *Ἅγιον Ἱερόδρομον* κ. κ. Αστερ. Μπέλλον, Αἰδεσ. Παπαθανάσιον. Γ. Μιχαλούδην. Ι. Χρούσην, Ι. Βογιατζῆν, Δ. Σκαντζούρην, Θωμᾶν Βακαλούδην, Ι. Κυβερνήτην, Γεωρ. Τρακατέλην, Δημ. Μπεγίτην, Χρ. Λάμπρου Ἀλ. Μπανάβαν καὶ Ἀθαν. Μπάϊκον *Βάβδον* κ. κ. Ζαφ. Ζαφειρόπουλον καὶ Κ. Καλογερᾶν *Ἀνθεμοῦντα* κ. κ.Ι. Κυβερνήτην, Κωντ. Κατσαμούρην, Ἐμμ. Μαλακούδην καὶ Λεων. Νανάκον *Πετροκέρασσα* κ. κ. Γ. Γαλαρινιώτην, Δημ. Κουτσόν, καὶ Γρηγορ. Διαμαντίδην *Δυμπιά* κ. κ. Καραβασαΐδην Βασιλ. Γεωργακούδην καὶ Ν. Χαΐδευτούδην *Σανὰ* κ. κ. Ἀργ. Παπαγρηγορίου Μιχ. Μιχάλαν καὶ Γ. Παπαγρηγορίοῦ *Γερο πλάτανον* κ. κ. Γ. Βαρβιώτην, Γεωργ. Λειβαδιώτην Μ. Δεληχρῖστον καὶ Μ, Παπαϊωάννου *Παλαίχωραν* κ. Χρ. Βασιλικοῦ *Ριζὰ* κ. Ἄγγ. Φασουλιώτην *Μυανιὰ* κ. κ. Παπαχριστόφορον Μπουζῆν καὶ Γ. Λειβανίδην *Ὁρμύλια* κ, Δημ. Κοῦκουδήμον *Πορταριὰ* κ, Αθ. Δεληθανάσην *Νικήτη* κ. Προηγούμενον Δανιὴλ Δοχιαρίτην *Κυρυᾶς* κ. κ. Δημ. Μπήτσιον καὶ Ἀστερ. Ζιοῦπον *Ταξιάρχην* κ. Αθ. Καραμητρούδην *Κρήνην* κ. Ν. Καφετζῆν *Γομάτιον*.

Συνδρομαὶ ἐλήφθησαν εὐχαριστοῦμεν.

ΔΙΦΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΟΥ κ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΔΙΑ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΒΑΛΤΗΣ

ΒΑΛΤΑ (τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας. Ἐπισκέφθην σήμερον τὸν Γερουσιαστὴν κ. Οἰκονόμου καὶ τὸν παρεκάλεσα νὰ μὲ εἴπῃ τί πρόκειται νὰ γίνῃ διὰ τὴν ὁδὸν Μουδανιῶν Βάλτης.

Ὁ κ. Οἰκονόμου μοὶ ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς:

«Ἐπειδὴ εἰς τὸ φύλλον τῆς 11 τ. ἔ. τῆς ἀγαπητῆς μου «Φωνῆς» ἀνεγράφη ὅτι ὁ λαὸς τῆς Κασσάνδρας δυσφορεῖ, δια τὴν μὴ εἰσέτι ἔναρξιν τῆς ὁδοῦ Βάλτης Μουδανιῶν, ὀφείλω νὰ ὁμολογήσω, ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐκλογῆς μου μοὶ ἀπησχόλησε σοβαρῶς, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον, διὰ τῆς προσωπικῆς μου ἐνεργείας, ἐπετύχομεν παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, ὅπως διὰ τὸν δρόμον τοῦτον διατεθοῦν οἱ κατάδικοι τῶν ἀγροτικῶν φυλακῶν Κασσάνδρας.

Διὰ τὸν αὐτὸν δὲ ἄνω λόγον μετεφέρθησαν καὶ ἐφωδιάσθησαν αἱ φυλαὶ αἱ μὲ ἀνάλογον ἀριθμὸν πτύων, κασμάδων, χειραμαξίων καὶ στρατιωτικῶν σκηνῶν πρὸς στέγασιν τῶν καταδίκων.

Ἡ χάραξις ὅμως τῆς ὁδοῦ ἐκ μέρους τῶν ἁρμοδίων ἐβράδυνε διὰ λόγους ἀγνώστους εἰς ἐμέ. Κατόπιν ὅμως ἐντόνων διαβημάτων μας πρὸ ἓξ περίπου μηνῶν, ἀπεστάλησαν δύο νομομηχανικοὶ ἐκ Θεσσαλονίκης οἵτινες παρὰ τὰς συστάσεις μας, προτίμησαν τὴν διὰ μέσου τῶν ἀγροτικῶν φυλακῶν διέλευσιν τῆς ὁδοῦ, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἡμεῖς κατεπολεμήσαμεν, διότι ἀφ' ἑνὸς μὲν δὲν ἐξυπηρετοῦντο τὰ χωρία, ἀφ' ἑτέρου δέ, ἀπητοῦντο τέσσαρα τεχνικὰ ἔργα ἀξίας οὐκ ὀλίγων ἑκατομμυρίων.

Βραδύτερον ἐγένετο δευτέρα μελέτη, διὰ μέσου Κρομυδίου, Μαρμάρου, ἀλλὰ καὶ αὕτη ἡ χάραξις ἐτύγχανε ἀλισιτελὴς διὰ τοὺς ἰδίους ὡς ἄνω λόγους, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον οἱ Ἀθύτοι διὰ συλλαλητηρίων καὶ ψηφισμάτων πρὸς τὴν Γενικὴν Διοίκησιν ἀπεδοκίμασαν, καὶ ἠξίωσαν ἔχοντες πρὸς τοῦτο συνεπικούρους καὶ τὰς Κοινότητας Μολτεπὲ Ν. Φωκαίας ὅπως ἡ ὁδὸς διέλθῃ διὰ μέσου τῆς Ἀθύτου, ἥτις εἶναι ἡ μᾶλλον ἐξυπηρετικὴ διὰ τὴν κίνησιν τῆς ὅλης Κασσάνδρας καὶ εἰδικῶς διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν προϊόντων των.

Τοῦτο δὲ συνετέλεσε ὥστε νὰ διαταχθῇ ὁ νομομηχανικὸς Χαλκῆς κ. Ἀντωνόπουλος ὅπως κάμῃ νέαν μελέτην καὶ ὅστις ὡς πληροφοροῦμαι ἐγνωμάτευσε τὴν χάραξιν τῆς ὁδοῦ ἀπὸ Βάλτης μέσω ὑψώματος Κουτσομύλου, Ἀθύτου, ἥτις ἐκληροῖ ὅλους τους προβλεπομένους ὅρους τῆς ἐκχωματώσεως, χωρὶς τὸ παράπαν τὸ ὄμβρια ὕδατα νὰ λιμνάζουν, καὶ ἄνευ οὐδενὸς τεχνικοῦ ἔργου. Ἐπὶ πλέον δὲ τὸ μέρος τοῦτο πλεονεκτεῖ κατὰ τοῦτο, διὰ τὴν ἀφθονίαν λίθων πρὸς σκιρόστρωσιν καὶ θαλασσίου χαλικίου. Ἐν ᾧ οἱ ἄλλαι μελέται ὑστεροῦν εἰς τοιαῦτα πλεονεκτήματα, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ἡ ὁδὸς αὕτη εἶναι κατὰ δύο ἕως τρία χιλιόμετρα μακρυτέρα τῶν ἄλλων.

Εἶναι ὄντως ἀληθές, ὅτι ἡμεῖς, καὶ μετὰ τὴν ἐκχωμάτωσιν τῆς ὁδοῦ, θὰ ἀκούσωμεν τὰς ἰδίας κατηγορίας καὶ παράπονα τῶν κατοίκων, διὰ τὴν βραβύτητα τῆς σκιροστρώσεως, ἀλλ' ὀφείλω καὶ εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο νὰ διαβεβαιώσω τὸν λαὸν Κασσάνδρας, ὅτι τοῦτο εἶναι δική μου ὑποχρεία, διότι ἔχω τὴν προσωπικὴν ὑπόσχεσιν τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, ὅστις θὰ μᾶς κάμῃ ὅτι θέλομεν ἀρκεῖ μόνον νὰ μὴ ἀπασχολήσωμεν σήμερον τὴν Κυβέρνησιν περισσότερον, ἐφ' ὅσον ἔχει νὰ λύσῃ τὸ ζήτημα τῆς ἀνοικοδομήσεως τῶν σεισμοπαθῶν.

Ἡμεῖς ἀναγνωρίζομεν ὅτι ἔχομεν ὑποχρέωσιν νὰ συνδέσωμεν τὴν Χαλκιδικὴν μὲ ὁδικὰ δίκτυα, ἐφ' ὅσον αἱ οἰκονομικαὶ συνθῆκαι μᾶς ἐπιτρέπουν πρὸς τοῦτο, ὅπερ οὐδεὶς βέβαια δύναται νὰ τὸ διαψεύσῃ ἐφ' ὅσον αὐταὶ τὰ πράγματα σήμερον μαρτυροῦν. Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον μᾶς ἀπασχολεῖ σήμερον σοβαρῶς, εἶναι τὸ ὁδικὸν δίκτυον Ὁμολίας μέχρι Συκιᾶς. Ἀλλὰ μετὰ τὴν διάνοιξιν τοῦ ἰσθμοῦ Ποτιδάας κατά τι βελτιοῦται ἡ θέσις τῶν Παρατωροναϊκῶν Κοινοτήτων.

Ἡ μετὰ Συκιᾶς ὅμως σύνδεσις δεῖται ἰδιαιτέρας μελέτης, καὶ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ζητήματος ὅμως ἡμεῖς προτείνομεν ἕνα ἰδιαίτερον τρόπον λύσεως ἐκ μέρους τῶν ἁρμοδίων.

Ἀλλ' ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ζητήματος θὰ ἐκθέσω τὰς ἀπόψεις μας ἀργότερον.

ΑΠΟ ΤΟ ΣΤΡΑΤΩΝΙ

Ο κ. Μ. ΡΟΔΑΣ, Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΜΑΣ ΚΑΙ Η ΑΛΗΘΕΙΑ

Κύριε Διευθυντὰ

Μὲ ἀπερίγραπτον ἀγανάκτησιν διαβάσαμε στὰ φύλλα τῆς 15 καὶ 16 τρέχ. μηνὸς τῆς ἐφημερίδος τῶν Ἀθηνῶν «Ἐλεύθερον Βῆμα» τὰς περιφήμους δηλώσεις τοῦ γνωστοῦ διὰ τὰ βενιζελικά του φρονήματα Προέδρου τῆς Κοινότητός μας κ. Σταυρινοῦ, πρὸς τὸν ἀπεσταλμένον τῆς ἀνωτέρω ἐφημερίδος κ. Μ. Ροδάν.

Ὁ κ. Πρόεδρος διὰ τῶν δηλώσεων του μᾶς παρουσίασεν ὅλους ἡμᾶς τοὺς Στρατονισιοῦς ὡς παραπονουμένους δῆθε ἐναντίον τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος διὰ τὴν ἀδιαφορίαντης πρὸς ἐπίλυσιν τῶν ζητημάτων τὰ ὁποῖα μᾶς ἀφοροῦν καὶ εἰδικῶς ὅσον ἀφορᾶ τὸ ζήτημα τῶν ὁρίων τῆς Κοινότητός μας, παραλείψας σκανδαλωδῶς νὰ τονίσῃ ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο δὲν ἐγεννήθη ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς παρούσης Κυβερνήσεως ἀλλὰ τουναντίον ἐκκρεμῆ ἀπὸ τὸ ἔτος 1929 ὁπότε εἰς τὴν ἀρχὴν εὑρίσκετο τὸ Κόμμα τοῦ ὁποίου τυγχάνει ὁπαδός, καὶ τὸ ὁποῖον εἶχε ὅλον τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον ὅπως τακτοποιήσῃ.

Ἀποδοκιμάζοντες μετ' ἀγανακτήσεως τὰς ἀνωτέρω ἀστόχους δηλώσεις τοῦ κ. Προέδρου, μας ὁ ὁποῖος ἀντιπροσώπευε ἐπὶ τοῦ προκειμένου τας ἀτομικάς του καὶ μόνον γνώμας, δηλοῦμεν ὅτι ὄχι μόνον οὐδὲν παράπονον ἐναντίον τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως ἔχομεν, ἀλλὰ τουναντίον εἴμεθα εὐγνώμονες πρὸς αὐτὴν καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὸν ἐξοχώτατον ὑπουργὸν Προνοίας κ. Κύρκον καὶ βουλευτήν μας κ. Βασιλικὸν διὰ τὸ πατρικὸν ἐνδιαφέρον τὸ ὁποῖον ἐπέδειξαν καὶ ἐπιδεικνύουν τὰ ἡμερινῶς διὰ τὰς ἑκάστοτε παρουσιαζομένας ἀνάγκας μας.

Εἴμεθα δὲ βέβαιοι ὅτι καὶ τὸ ζήτημα τῶν ὁρίων θὰ λυθῇ εὐμενῶς καὶ ταχέως ὑπὸ τῆς παρούσης Κυβερνήσεως ὅπως ἐλύθησαν καὶ τόσα ἄλλα σοβαρὰ ζητήματα τὰ ὁποῖα μᾶς ἀφοροῦσαν.

Ὁ δὲ κ. Πρόεδρος τῆς Κοινότητός μας θὰ μᾶς ἐπιτρέψῃ νὰ τοῦ τονίσωμεν ὅτι καὶ αὐτὸς προσωπικῶς ὀφείλει χάριτας εἰς την σημερινὴν Κυβέρνησιν τὰς ὁποίας ἂν οὗτος ἐλησμόνησεν εἴμεθα πρόθυμοι νὰ ἐπανέλθωμεν καὶ νὰ τοῦ τὰς ὑπενθυμίσωμεν.

ΣΤΡΑΤΩΝΙΣΙΟΣ

Στρατώνι 20)11)34

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΕΛΑΙΟΤΑΜΕΙΟΥ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑΣ ΤΗΣ "ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ,,

Ἐλάβαμεν καὶ ἐκ δημοσιογραφικοῦ καθήκοντος δημοσιεύομεν τὴν κάτωθι ἐπιστολὴν τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐλαιοταμείου Χαλκιδικῆς κ. Ἀρ. Αἰκατερινάρη εἰς ἀπάντησιν τῶν προχθεσινῶν καταγγελιῶν τῆς «Χαλκιδικῆς».

Φίλε κ. Διευθυντά,

Ὁ γνωστὸς κ. Ἀθανάσιος Καραγκάνης ἐν τῷ γνωστῷ ἐντύπῳ του τῆς 18 Νοβρίου συκοφαντεῖ καὶ ὑβρίζει χυδαίως τόσον ἐμὲ ὅσον καὶ εὐπόληπτα μέλη τῆς Κοινωνίας Πολυγύρου καὶ τῆς ἄλλης Χαλκιδικῆς.

Γνωστότατοι τυγχάνοντες εἰς ὅλην τὴν Χαλκιδικὴν θὰ ἠδυνάμεθα νὰ ἀντιπαρέλθωμεν ἀζημίως τὴν ἀπόπειραν ταύτην διασυρμοῦ οὐχ' ἥττον χάριν τῶν ὀλίγων εὐπίστων οἵτινες μὴ γνωρίζοντες πρόσωπα καὶ πράγματα θὰ ἠδύναντο νὰ παραπλανηθῶσι παρέχομεν τὰς κάτωθι πληροφορίας.

1) Ἡ ἐπίθεσις τοῦ κυρίου τούτου ὀφείλεται εἰς τὴν μῆνιν αὐτοῦ διότι δὲν ἐξελέγει Πρόεδρος τοῦ Ἐλαιοταμείου καὶ ἀποτελεῖ συνέχειαν παλαιοτέρας σχετικῆς μὲ τὴν καταπολέμησιν τοῦ δάκου.

2) Ὅτι ὁ ὑποφαινόμενος κατέβαλεν ἀτρύτους κόπους ἵνα τὸ Ἐλαιοταμεῖον ἀναχθῇ εἰς τὴν περιωπὴν εἰς ἣν εὑρίσκεται κατὰ γενικὴν ὁμολογίαν τῶν μελῶν αὐτοῦ τιμώντων διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης των αὐτὸν.

3) Ὅτι ἡ διὰ τοῦ αὐτοκινήτου διαδρομὴ ἀνὰ τὴν Χαλκιδικὴν ἐγένετο κατ' ἐπιτακτικὴν ὑποχρέωσίν μου πρὸς παρακολούθησιν καὶ γενικῶς ἐποπτείαν τοῦ τόσον σπουδαίου ὅσον καὶ δαπανηροῦ ἔργου τῆς καταπολεμήσεως τοῦ Δάκου, πρὸς δὲ καὶ διὰ τὴν διανομὴν τῶν ἐργατικῶν ἡμερομισθίων, ἢ διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν διαβίβασις τῶν ὁποίων καὶ ἀνέφικτος ἦτο ἐν τῇ οὐσίᾳ καὶ δαπάνας οὐκ ὀλίγας εἰς βάρος τῶν ἐργατῶν θὰ ἐπροκάλει.

4) Αἱ διὰ τοῦ ἐλαιοταμείου διαβιβασθεῖσαι πρὸς τὴν Οἰκονομικὴν Ἐφορείαν πληροφορίαι ἐπὶ ἐλαιοπαραγῆς τοῦ Ἐπόπτου γεωπόνου δὲν ἀποτελοῦν τὸν γνώμονα τῶν σκέψεων τῆς Οἰκον. Ἐφορείας ἀρνουμένης τὰ στοιχεῖα της καὶ ἐξ ἄλλων μηνῶν π. χ. τῶν προέδρων τῶν Κοινοτήτων, τῶν ἀστυν. Σταθμαρχῶν, τοῦ Γεωργικοῦ Γραφείου Χαλκιδικῆς κλπ.

5) Αἱ πιτευχθεῖσαι προσφοραὶ ὑπερβῆσαι κάθε πρόβλεψιν τῆς Οἰκον. Ἐφορίας ἐρειδομένην καὶ ἐπὶ στοιχείων μὴ προερχομένων ἐκ τοῦ Ἐλαιοταμείου. Τὸ δὲ τμῆμα Πολυγύρου παρουσιάζει ζημίαν 60.000 δρχ. Καὶ παρακαλῶ τὸν ἀξιότιμον κ. Οἰκον. Ἔφορον νὰ ὁμιλήσῃ ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου.

6) Ὅτι ἀναμιγνυόμενος εἰς τὰ ἐλαιοδέκατα ἐκ πατρὸς καὶ παλαιοῦ ἐγὼ καὶ οἱ λοιποὶ θιγόμενοι ἐκ τοῦ δημοσιεύματος κύριοι ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τοῦ Ἐλαιοταμείου ἐνοικιάζομεν ἐλαιοδέκατα ὡς τὸ παρελθὸν ἔτος ἐν Νικήτῃ ἐν ᾗ ἐζημιώθημεν περὶ τὰς 40 χιλ. δραχμάς.

7) Ὅτι ἡ ἑταιρία ἡμῶν νομιμωτάτη καὶ θεμιτωτάτη ἀπηρτίσθη ἀπὸ ἀριθμὸν προσώπων σμικρότατον ἐν σχέσει πρὸς τὸν ὁλικὸν ἀριθμὸν τῶν ἐλαιοδεκατιστῶν τῶν πλειοδοτησάντων μέχρι τέλους καὶ ἐπιτυχόντων τὴν κατακύρωσιν ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν πλειόνων τμημάτων.

8) Τὰ περὶ προλήψεως τοῦ ἀνταγωνισμοῦ δι' ἀθεμίτων μέσων καὶ δωροδοκιῶν τυγχάνουν συκοφαντικὰ μυθεύματα καὶ φληναφήματα ἀνάξια προσοχῆς.

Μετὰ τιμῆς

ΑΡΙΣΤ. ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗΣ

ΜΕΛΙΣΣΟΚΟΜΙΚΑ

ΔΙΚΑΙΑ ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΙΣ ΠΡΟΟΔΟΥ ΤΩΝ ΜΕΛΙΣΣΟΚΟΜΩΝ Χ)ΚΗΣ

Εὐχαρίστως ἀνεκοινώθη ἡμῖν ὑπὸ τῆς Διεθνοῦς Ἐκθέσεως Θεσσαλονίκης ὅτι κατὰ τὴν λήξασαν 9ην περίοδον αὐτῆς, ἡ συσταθεῖσα Ἐπιτροπὴ διὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν μελισσοκομικῶν ἐκθεμάτων τρέχοντος ἔτους ἐκτιμῶσα τὴν ἐν τῇ μελισσοκομίᾳ τῆς περιφερείας Χαλκιδικῆς γενομένην πρόοδον ἕνεκα τῆς χρησιμοποιήσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς κυψέλης προέβη εἰς τὴν ἀπονομὴν τῶν κάτωθι βραβείων:

1) Εἰς τὴν Κοινότητα Κασσανδρινοῦ: Χρυσοῦν τιμητικὸν μετάλλιον.

Ἡ διὰ πρώτην φορὰν γενομένη τοιαύτη τιμητικὴ διάκρισις ὀφείλεται εἰς τὸ γεγονὸς, ὅτι οἱ κάτοικοι αὐτῆς συναγωνιζόμενοι εἰς μελισσοκομικὴν πρόοδον κατέχουν ἤδη ἄνω τῶν χιλίων (1000) εὐρωπαϊκῶν κυψελῶν.

2) Χρυσοῦν μετάλλιον μετὰ χρηματικοῦ ἐπάθλου δραχ. 750 διὰ τὸ ἐκτεθὲν μέλι εἰς τὸν Ὀδυσσέα Καλογύρου κάτοικον Βάλτας.

3) Χρυσοῦν μετάλλιον διὰ ὑπ' αὐτῶν ἐκτεθέν μέλι εἰς τοὺς ἑξῆς: 1) εἰς τὸν Χρ. Χριστέλην Ἁγ. Παρασκευῆς 2) εἰς τὸν Ἀγαθ. Δεράκην Κασσανδρινοῦ.

4) Ἀργυρὰ μετάλλια διὰ τὸ ἐκτεθὲν μέλι 1) εἰς τὸν Δημήτριον Ζάλον Κασσανδρινοῦ 2) εἰς τὸν Δ. Λάμπρον Παλιοῦρι 3) εἰς τὸν Αθ. Μαρῖνον Βάλτας μετὰ χρηματικοῦ ἐπάθλου δραχ. 500 4) εἰς τὸν Γ. Ἱερισσώτην κάτοικον Φούρκας.

5) Χάλκινα μετάλλια διὰ τὸ ἐκτεθὲν μέλι: 1) Εἰς τοὺς ἀδελφοὺς Ἀμπελᾶ κατοίκους Κασσανδρινοῦ καὶ 2) εἰς τὸν Ἀθανάσιον Σταμπουλὴν κάτοικον Φούρκας μετὰ χρηματικοῦ ἐπάθλου 500 δραχ.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ἀπενεμήθησαν καὶ τὰ κατωτέρω ποσὰ ἐν συνόλῳ δραχμῶν 7500 εἰς τοὺς μελισσοτρόφους τῆς Κοινότητος Κασσανδρινοῦ ἵνα διὰ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης ἀγορασθῇ εἰς κύλινδρος κατασκευῆς τεχνητῶν κηρυθρῶν.

Εἰς Ἀγαθ. Δεράκην κάτοχον 150 νέων κυψελῶν δραχ. 750 εἰς Δημ. Ζάχον κάτοχον 100 νέων κυψελῶν δρ. 750 εἰς Ἀχιλ. Ζάχον κάτοχον 75 κυψελῶν δρ. 750 εἰς Ζάχον Ζάχου κάτοχον 80 νέων κυψελῶν δρ. 750 εἰς Ἀθαν. Ἀμπελᾶν κάτοχον 100 νέων κυψελῶν δρ. 750 εἰς Δημ. Σπανὸν κάτοχον 30 νέων κυψελῶν δρ. 750 εἰς Ἀνδ. Ἀζώπην κάτοχον 25 νέων κυψελῶν δρ. 750 εἰς τὸν Θεοχαρίδην κατοχον 50 νέων κυψελῶν δρ. 750 εἰς Δημ. Λιάπην κάτοχον 50 κυψελῶν δρ. 750 εἰς Παν κάτοχον 25 κυψελῶν δρ. 750.

Τὰ ἀνωτέρω θὰ ἀπονεμηθοῦν ὑπὸ Ἐπιτροπῆς εἰς τόπον καὶ χρόνον, ἐν τελετῇ, καθορισθησόμενον βραδύτερον.

Η ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΔΟΥΜΠΙΩΝ ΖΗΤΕΙ ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΙΣΣΑΝ

Ζητεῖται διδασκάλισσα πτυχιοῦχος προερχομένη ἐκ τῆς περιφερείας Χαλκιδικῆς ἢ καὶ ἐξ ἑτέρας τοιαύτης διὰ τὸ Διτάξιον Δημοτικὸν Σχολεῖον Δουμπιῶν, ἵνα ἐργασθῇ προσωρινῶς ἐν αὐτῷ, μέχρι διορισμοῦ ἑτέρας τοιαύτης.

Ὁ μηνιαῖος μισθὸς αὐτῆς θὰ καταβάλληται ὑπὸ τοῦ Ταμείου τῆς ἐνταῦθα Κοινότητος.

Πᾶσα ἐνδιαφερομένη, ἂς γνωρίσῃ εἰς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Σχολ. Ἐφορείας τὰς ἀξιώσεις της ἐπὶ τοῦ μηνιαίου μισθοῦ.

Συγχρόνως θὰ ζητηθῇ καὶ ἡ σχετικὴ ἔγκρισις παρὰ τοῦ κ. Νομάρχου καὶ τοῦ κ. Ἐπιθεωρητοῦ τῶν Δημ. Σχολ. Χαλκιδικῆς.

Ἡ προτιμηθησομένη θὰ κλειθῇ τηλεφωνικῶς ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου τῆς Σχολικῆς Ἐφορείας ν' ἀναλάβῃ ὑπηρεσίαν.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Σχολ. Ἐφορείας

ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΑΙ Η ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΙΣ ΤΟΥ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Διὰ διαταγῆς τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν κοινοποιηθείσης εἰς τὰς Οἰκονομικὰς Ἐφορείας Μακεδονίας Θράκης, κατόπιν τῆς ἐπεκτάσεως καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας αὐτὰς τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου 460 περὶ ἀμβύκων, ἐπιτρέπεται τοῦ λοιποῦ εἰς ταύτας ἡ ἀπολύτως ἐλευθέρα κατανάλωσις καὶ ἐξαγωγὴ οἰνοπνεύματος. Ἡ ἐξαγωγὴ οἰνοπνεύματος ἐπιτρέπεται ἐπίσης εἰς ὅλας τὰς περιφερείας τῆς Ἑλλάδος εἰς ἃς ἰσχύει ὁ νόμος 4650.

ΚΑΤΑΣΧΕΣΕΙΣ ΑΡΧΑΙΩΝ ΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ

Τὴν 13ην τρέχοντος μηνὸς συνελήφθη παρ' ὀργάνων τοῦ Σταθμοῦ Χωροφυλακῆς Καρκάρας ἡ Μάρθα χήρα Κυρίογλου κάτοικος Ρωσσικοῦ Μετοχίου, ὅτως ἐκτίσῃ 7ήμερον φυλάκισιν ἐκδοθεῖσαν κατ' αὐτῆς πρὸ καιροῦ.

Αὕτη μεταφερθεῖσα ἐντοῦθα ὁδηγήθη εἰς τὸ τμῆμα Χωροφυλακῆς, κατόπιν ἐρεύνης ἐνεργηθείσης ἐπ' αὐτῆς ὑπὸ τοῦ προσωρινοῦ Διοικητοῦ τοῦ τμήματος ἐνωμοτάρχου κ. Στραπατσάκη εὑρέθη καὶ κατεσχέθη ἐπ' αὐτῆς ἀρχαῖον νόμισμα μεγίστης ἀρχαιολογικῆς ἀξίας.

Κατόπιν διενεργηθείσης ἀνακρίσεως αὕτη ὁμολόγησεν ὅτι τὸ νόμισμα τοῦτο ἀνευρέθη ὑπὸ τοῦ υἱοῦ της πρὸ πενταετίας εἰς Μολυβόπυργον Πολυγύρου.

Τοῦτο φέρει ἐπὶ τῆς μιᾶς πλευρᾶς τὴν προτομὴν τοῦ Μακεδόνος βασιλέως καὶ ἐπὶ δὲ τῆς ἑτέρας ἕνδεκα χοιρίδια.

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΒΟΥΛΕΥΤΟΥ κ. ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ

Εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον μας θὰ δημοσιευθῇ ἄρθρον τοῦ βουλευτοῦ κ. Βασιλικοῦ, ἀπαντῶντος εἰς τὰ ἐν τῷ «Ἐλευθέρῳ Βήματι» δημοσιευθέντα ἄρθρα τοῦ κ. Ροδᾶ σχετικῶς μὲ τὸ τί ἔγινε καὶ τί γίνεται εἰς Χαλκιδικήν.

ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΑΙ Η ΑΠΟΣΤΑΞΙΣ ΟΥΖΟΥ ΧΩΡΙΣ ΦΟΡΟΝ

ΑΘΗΝΑΙ (24-11-34)

Πρὸς

Τὴν ἐφημερίδα «Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς»

Πολύγυρον

Κατόπιν ἐντόνου ἐπεμβάσεώς μου παρὰ ὑπουργῷ Οἰκονομικῶν ἐπέτυχον παράτασιν νόμου 3416 περὶ ἀμβύκων μέχρι τέλους Νοεμβρίου Μὴ ἀποστάξαντες παραγωγοὶ δύνανται ἀποστάξωσι ἄνευ καταβολῆς οὐδενὸς φόρου μέχρι πέρατος Νοεμβρίου.

ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ